

3 „Szeretnénk egy jó közösséget építeni”

6 „Nem a személyes sérelmekre kerestem gyógyírt”

8 Napirend előtt Wekerle Sándorról

11 Minden erőnkre szükség van a nemzet újjáépítéséhez

Kiszámíthatóvá teszi a családtámogatást az új törvény

A család volt a témája az október 27-én az Országgyűlés Felsőházi termében rendezett 5. Keresztény Civil Szervezetek Országos Fórumának. Harrach Péter, a KDNP alelnöke, a Magyar Kereszténydemokrata Szövetség elnöke a tanácskozáson kijelentette, hogy évtizedekre határozza meg a magyar családpolitikát a családok védelméről szóló, hamarosan benyújtandó sarkalatos törvény. Fontosnak nevezte, hogy beépüljön a közgondolkodásba: „családban élni jó, gyermeket vállalni nemcsak nehézséget, hanem örömet is jelent”.

FORRÁS: KDNP.HU, MTI

A kereszténydemokrata politikus hangsúlyozta: a gyermekvállalási kedv erősítését az szolgálja, ha biztonságos és kiszámítható családpolitikát folytat Magyarország. „Nem jó, ha négyévenként változik a családpolitika” – jelentette ki, hozzátéve: ezt a kiszámíthatóságot garantálja az, hogy a legfontosabb szabályokat sarkalatos törvényben rögzíti az Országgyűlés. Harrach Péter kiemelte: gyermek és gyermek között nem lehet különbséget tenni, hiszen sok az egy- szülős, illetve élettársi kapcsolatra épülő család, és ma a gyermekek negy-

ven százaléka házasságon kívül születik, a teljes családok aránya meglehetősen alacsony.

Mivel az új törvény elsősorban a családokat támogatja, ezért a jogszabályban egy belső definíciót kellett tenni, eszerint a család „a leszármazásra épül”, és azt mondja ki, hogy a családban legalább két olyan személynek kell lennie, akik egyenes ági rokoni kapcsolatban vannak. Családként definiálják még az örökbefogadáson alapuló szülő-gyermek kapcsolatot is.

A törvény felsorolja majd a gyermekek jogait – így elsősorban, hogy családban nevelkedjen –, és rögzítik kötelezéseiket is. Harrach Péter ezek

között említette a tanulmányok folytatását, az egészségtelen életmód kerülését, a szülővel való együttműködés kötelességét és eltartásának kötelezettségét addig a határig, amíg saját gyermekének eltartását nem veszélyezteti. A Kereszténydemokrata Néppárt frakcióvezetője a foglalkoztatás és a család összeegyeztetéséről azt mondta, a kiskorú gyermeket nevelő szülőt – külön törvényben foglaltak szerint – kiemelt munkajogi védelem illeti meg. Rögzítik, hogy az állam ösztönzi a részmunkaidőben történő munkavégzést, és beillesztették a kerettörvénybe a családok adórendszeren keresztüli támogatását is.

– Folytatás a 8. oldalon –

Elindult a nemzeti regiszter

Október 17-én elindult a nemzeti regiszter honlap, amelynek célja a világ magyarságának megszólítása, a szárványban és a diaszpórában élők magyarok identitásának megerősítése. Semjén Zsolt nemzetpolitikaért felelős miniszterelnök-helyettes a regisztert bemutató parlamenti sajtótájékoztatón úgy fogalmazott: „Magyarország üzen a világban szét-szóródott magyarságnak”.

FORRÁS: KDNP.HU, MTI

A Kereszténydemokrata Néppárt elnökének tájékoztatása szerint a regiszteren keresztül lehetővé válik, hogy a magyarság tagjait, éljenek a világon bárhol, elérjék, magyar identitásukat megerősítsék. A regiszter másik értelme, hogy a magyarok ügyét kellő erővel lehessen képviselni. Ha a magyar nemzet bármely részét sérelem vagy támadás éri, akkor az egyetemes magyarságot ezen keresztül tudják mozgósítani, és a világot tájékoztatni, vagyis egy „egészséges nyomásgyakorlás a nemzeti célok érdekében” – jelentette ki Semjén Zsolt.

A miniszterelnök-helyettes kifejtette: azzal is szembe kell nézni, hogy az emigrációnak harmadik, negyedik, ötödik nemzedékétől aligha várható el, hogy olyan szinten beszéljen magyarul, mint a magyar közösségben élők, de őket sem szeretnék elveszíteni. Ezért a honlap angolul, a későbbiekben pedig spanyolul is elérhető lesz majd – fűzte hozzá.

A részletekről szólva Semjén Zsolt elmondta: a www.nemzetiregiszter.hu honlapon regisztráltak hetente kapnak egy rövid hírösszefoglalót Magyarországról és a magyarság legfontosabb eseményeiről. Az oldalon található még a magyar államigazgatást bemutató menüpont, itt választ kaphatnak az érdeklődők arra például, hogyan intézhetik állampolgárságukat, vagy arra, hogyan folytathatnak magyarországi tanulmányokat.

– Folytatás a 10. oldalon –

Az emlékezésből meríthetünk erőt

A fiatalabb és az idősebb generációk közötti párbeszéd, a társadalmi összefogás és a múltra való emlékezés fontosságát hangsúlyozta Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Tuzséron, az 1956-os forradalmárok emlékére emelt kopjafa avatásán, kijelentve: az emlékezésben erő van.

FORRÁS: KDNP.HU

üzenetét” – fogalmazott a helyi református templom előtt tartott ünnepi beszédében a kereszténydemokrata politikus. Szavai szerint „jó arra emlékezni, amin keresztülmentünk”. Latorcai János kiemelte: az ország az

emlékezésből merített erővel, lelkiileg feltöltődve nézhet újra szembe a hét-köznapok szorításával.

Az Országgyűlés alelnöke elmondta, a múltra emlékezni az utókornak mindig kötelessége, de ez egyre nehezebb, mert egyre kevesebben vannak, akik át-élték a rendszer borzalmait, a rádióból jövő üzeneteket hallgatva bizakodhattak az októberi események sikerében, majd november 4-e után csalódva újra megtapasztalhatták a kommunista diktatúra kegyetlenségét.

– Folytatás a 12. oldalon –

Nemcsak a bankokkal, a szegényekkel is szolidárisnak kell lenni

FORRÁS: BARANKOVICS.HU

Megdöbbenésének adott hangot Sari Essayah finn kereszténydemokrata EP-képviselő, hogy az uniós országok megállapodtak az unió

élelmiszersegély-program szűkítéséről. A program mintegy 18 millió nélkülöző embernek nyújt segítséget. A tervek szerint a támogatás jövőre majdnem az ötödére csökkenne, 2013-tól pedig szinte nullára apadna.

Szégyen, ha az EU országokban van szolidaritás és egység a bankokkal, de a legszegényebb polgárok támogatására nincs. Különösen most, a gazdasági válság mélyülésének idején minden okunk megvan, hogy továbbra fenntartsuk az élelmiszersegély-programot – mondta Sari Essayah.

Az EU mezőgazdasági miniszterei találkozáján hat ország – Németország, Nagy-Britannia, Svédország, Dánia, Hollandia és Csehország – emelte fel a szavát azért, hogy minden tagállam saját maga oldja meg a szegénység és az éhezők problémáját, mivel szerintük ez belpolitikai kérdés és nem a Közös Agrárpolitika feladata. Ezen országok képesek megakadályozni az élelmiszer-segélyprogramban javasolt jogalkotási változást, amelynek eredményeképpen – az Európai Bizottság javaslata alapján – a programra fordítható támogatás évi 500 millió euróra nőne, és az unió költségvetéséből évente járna. Az Európai Unió jelenlegi elnökségét adó Lengyelország megígérte, hogy a dolgot nem hagyja annyiban, a kérdés újra napirendre kerül, folytatják az egyeztetést.

Mivel a legtöbb tagállamban fontos az élelmiszersegély-program folytatása, elkerülhetetlen, hogy az EU-csúcson megvitassák – mondta Sari Essayah, aki hozzátette még, hiszi, hogy Európa képes lesz bizonyítani a legszegényebb polgárok iránt érzett a felelősséget.

Újra Horst Seehofer a CSU elnöke

FORRÁS: BARANKOVICS.HU

A szavazatok túlnyomó többségét, 89,9 százalékát kapta meg Horst Seehofer a CSU kongresszusán, és ezzel újra ő lett a bajor keresztényszociális párt elnöke. Ez az eredmény azt jelzi,

a kongresszus sikeresnek látja a párt politikáját. A CSU újraválasztott pártelnöke a facebookon viccesen megjegyezte: „nagyon örülök az eredménynek, az erőfeszítés után a vérnyomásom lassan visszatér a nor-

mális értékhez”. Seehofer helyettese a következő két évben Barbara Stamm és Beate Merk lesz, új tag a vezetésben Christian Schmidt államtitkár és Peter Ramsauer. A küldöttek több, mint 90 százalékának szavazatával választották pénztárosnak Prof.

Thomas Bauert és Ulrike Scharfot, Franz Meyert megerősítették titkári posztján.

A CSU megújított testületeibe választott tisztségviselők között a nők aránya 41,5 százalék.

Az EU ítélje el a koptok mézszárlását

FORRÁS: BARANKOVICS.HU

Nagy szomorúsággal hallottam az egyiptomi keresztények mézszárlását. A kopt kisebbség tagjai a templomikat érti támadások, gyújtogatások ellen tiltakoztak, amikor a demonstráció résztvevői ellen a hadsereg erőit vetették be. Elítéljük az egyiptomi vezetést és elítéljük az egyiptomi hadsereget. A nemzetközi közösségnek és az EU-nak határozottan ki kell fejeznie, hogy ellenzi a lakossággal szemben alkalmazott állami erőszakot. Minden erőszakcselekményt, nem csak a tragikus vasárnapi történéseket, alaposan ki kell vizsgálni, és a bűnösöket meg kell büntetni – mondta Zuzana Roithová, a KDU-CSL képviselője az Európai Parlamentben október 11-én. A cseh kereszténydemokrata politikus kife-

jezte részvétét az áldozatok családjainak.

Zuzana Roithová elmondta, hogy nem elégedett az EU főképviselőjének, Catherine Ashtonnak az incidens kapcsán tanúsított magatartásával, hiszen amellett, hogy aggodalmának adott hangot a halottak száma és a sebesült miatt, nincs nyoma annak, hogy a támadást, amelyben részt vett a hadsereg, elítélte volna. Zuzana Roithová ezt elfogadhatatlannak minősítette. Elmondta: az EU-nak csak abban az esetben lehetséges segítséget nyújtania Egyiptomnak, ha megszűnnek az ilyen szegyenletes támadások az első keresztények leszámazottai ellen, hiszen a kopt kisebbség nélkül, amelyik az ország lakosságának tíz százalékát teszi ki, nem lehet demokratikus Egyiptomot építeni.

A KDNP osztozik a kopt közösség gyászában

FORRÁS: BARANKOVICS.HU

A Kereszténydemokrata Néppárt fontosnak tartja, hogy minden országban biztosítsák a különböző felekezetek békés egymás mellett élését, és együttérez a közelmúlt zavargásaiban életüket vesztett egyiptomi kopt áldozatok családtagjaival. „Elengedhetetlen, hogy az Európai Unió keresztény pártjai összefogjanak és közösen lépjenek fel a világ számos pontján tapasztalható vallásüldözés ellen, hiszen egyes riasztó adatok szerint minden ötödik percben megölnek egy keresztényt a hitéért” – hangsúlyozza a KDNP közleményében.

A KDNP osztozik a magyarországi kopt keresztény közösség gyászában. A kommuniké kitér arra, hogy a hagyomány szerint a Szent Márk, Alexandria püspöke

által alapított, mintegy nyolcmillió tagot számláló egyháznak augusztus óta Magyarországon is van saját temploma.

Kairóban október 9-én este legkevesebb 24 ember meghalt, és kétszáznál több megsebesült, amikor a templomuk felgyújtása miatt feldühödött keresztények muzulmánokkal és biztonsági rendőrökkel veredtek össze az állami televízió s z é k h á z á n á l az egyiptomi főváros központjában.

Október 10-én újabb összecsapás robbant ki annál a kórháznál, ahol az előző nap történt erőszakos cselekmények áldozatainak holttestét tárolták. Az összetűzés néhány órával azelőtt történt, hogy a kairói kopt keresztény katedrálisban megkezdődött volna az áldozatok tiszteletére tartandó gyászszertartás.

„Szeretnénk egy jó közösséget építeni”

„Tervekből nincs hiány, általában meg is valósítjuk azokat. Mint már mondtam, csapatban működünk, és így könnyebb terveinket, céljainkat, megvalósítani” – hangsúlyozza Nagy Béla Attila, a Kereszténydemokrata Néppárt Hajdú-Bihar megyei elnöke, aki a párt megerősítését, beágyazottságának növelését látja az elkövetkező idő legfontosabb feladatának.

„2010. november 14-én vettük át, akkor felmértük, hogyan áll a párt megyei és helyi szinten. Tudtuk, elég nagy zűrzavart veszünk át, és így is volt. Sok időt emésztett fel a tagnyilvántartás rendbetétele, az alapszabály szerint tisztújítást nem tartott szervezetek tisztújítása. Jelenleg is van néhány szervezet, amely nem hajlandó 21. századi politikai párt szervezetként működni. Sajnos ezek visszavetik a párt működését” – mondja Nagy Béla Attila, a KDNP Hajdú-Bihar megyei elnöke a Kereszténydemokrata Néppárt megyei helyzetét firtató kérdésre. Az elnök szerint a másik problémát a számbeli adatok jelentik. Mint elmondja, az 1990-es évek közepén ezren felül volt a párt tagjainak száma a megyében, csaknem harminc szervezet működött, ma ezektől a számtól sajnos elmarad a párt, tehát van mit tenni. „A Kereszténydemokrata Néppárt megyei szervezete épülőben van, elmondható, hogy még nem beágyazott, de mindent megteszünk érte, hogy 2014-re erős párt szervezettel bírnunk, és partnere legyünk a Fidesznek megyei és helyi szinten is.” Az elnök szerint ehhez minden lehetőség megvan. „A legkomolyabb kulcs a kezünkben, hogy fiatalok vagyunk, tettere készek, dinamikusak, és komoly csapat működik a megyei szervezet élén. Úgy gondolom egységben az erő!” – mondja Nagy Béla Attila.

A KDNP Hajdú-Bihar megyei szervezete a közelmúltban időközi országgyűlési képviselőválasztáson mutathatta meg szervezettségét, azt az erőt, amit az Arnóth Sándor halála miatt megürült képviselői helyre pályázó, Fidesszel közös jelölt, Bodó Sándor megválasztása érdekében mozgósítani tudott. „A

kampány során a Kereszténydemokrata Néppárt is kivette a részét a munkából, egy saját, Püspökladányban terjesztett újsággal segítettük a képviselő úr megválasztását” – mondja a megyei elnök, aki sikerként értékeli az eredményt. „Bodó Sándor a második fordulóbeli eredményével túlszárnyalta az első fordulóban elértet, mivel akkor a szavaza-

A KDNP Hajdú-Bihar megyei elnöksége: Antal Szabolcs, Korbeák György, dr. Horkay György, Nagy Béla Attila, Nagy Gábor, Kirilla Pál

toknak mintegy 49 százalékát tudhatta magáénak, most pedig 51 százalékot szerzett. A felnőtt lakosság körében a választások óta eltelt egy év után is fölényesen vezet a Fidesz–KDNP-szövetség a többi parlamenti párt előtt – még akkor is, ha mások azt állítják, hogy csökken a kormánypártok támogatottsága –, ez a mostani időközi választáson is kirajzolódott.” Nagy Béla Attila hozzáteszi még, hogy a párt megyei szervezete profitált a választás alatt végzett munkából. Információra és kapcsolatokra tettek szert, amit szeretnénk a jövőben szervezetépítésre fordítani. Céljuk, hogy a Sárréten alapszervezetekkel segítsék az ott élő embereket és a pártszövetséget is.

A pártnak a rendszerváltozás óta eltelt időben, ebben a választókerületben csak Püspökladányban volt szervezete, ha minden jól alakul, akkor Sárréten és a választókerület más településein is megtudják szervezni a párt alapszervezeteit, és így elkezdhetnek tevékenykedni a helyi közéletben.

„Tervekből nincs hiány, általában meg is valósítjuk azokat. Mint már mondtam, csapatban működünk, és így könnyebb terveinket, céljainkat megvalósítani” – mondja, amikor arról kérdezzem, milyen célokat lát a megyei szervezet előtt. „Az első és legfontosabb

természetesen az alapszervezetek számának és taglétszámuknak a növelése. Hajdú-Bihar megye nyolcvankét településsel bír, ebből csupán tizenhétben van szervezetünk. Ez kevés” – mondja Nagy Béla Attila. Törekcsenek, hogy több legyen, aztán, ha van szervezet, annak működnie is kell. Segítenek a helyi szervezeteknek mozogni a politikai térben. Van központi, megyei program, és helyi saját programmal meg is tudják azt valósítani. A következő időszakban vállalkozó fórumokat fognak szervezni több településen a megyében. Ezt több dolog miatt is jó kezdeményezésnek tartják: a fórumok által a Kereszténydemokrata Néppárt helyi szervezetei

erősödhetnek, beágyazódhatnak a helyi közéletbe, ez megjelenési lehetőséget jelent a párt helyi politikusainak is. „Szeretnénk a politikai tevékenység mellett jó közösséget, úgynevezett kereszténydemokrata családot is építeni, ahol meg tudjuk egymással osztani gondolatainkat, problémáinkat. Barátságok köttetnek, üzleti kapcsolatok jöhetnek létre. Ebben a munkában nagy szerepet szánunk az IKSZ-nek is” – mondja az elnök, majd hozzáteszi: a megyei elnökség hat tagjából hárman IKSZ-esként kezdték politikai tevékenységüket. A pártnak egy erős, aktív korosztálya sajnos kevéssé található meg a megyében. Így próbálnak a fiatalok felé nyitni. Ennek a legegyszerűbb módja, ha a fiatalok az IKSZ-ben kezdik, erre jó példa az IKSZ debreceni szervezete, ők adják a párt helyi szervezetének utánpótlását.

„A szervezetépítésben a jelenlegi ütem és tendenciát kell folytatni egy jól működő szervezet létrehozásához. Ennek a munkának igazából sohasem lesz vége, ezt állandóan erősíteni kell” – válaszolja az elkövetkező idő legfontosabb feladatát Nagy Béla Attila. Mint mondja, a következő választásokra, 2013 végére szeretnék felépíteni, megerősíteni a megyei szervezetet a 2014-es megmérettetésekre. „Másik fontos feladatunk a megfelelő személyek megtalálása és felkészítése a politikai szerepvállalásra. Minél több keresztény fiatalra van szükség a közéletben, mert így hamar más irányt vehet az a közöny, ami a társadalomban él a politikával szemben. A téli időszak egy részét a tervezéssel fogjuk tölteni; megtervezzük rövid és középtávú céljainkat, sajtómegjelenéseinket. A feladatokat kiosztjuk, hogy a következő évben még olajozottabban menjenek pártbéli dolgaink. Hiszen ezen feladatok megoldása energiát, odaadást, és nem utolsósorban pénzügyi tervezést igényel” – fejezi be Nagy Béla Attila, a Kereszténydemokrata Néppárt Hajdú-Bihar megyei szervezetének elnöke.

Megújulást szorgalmaz a KDNP

A keresztényszociális szemlélet hangsúlyosabb megjelenése érdekében a Kereszténydemokrata Néppárt Komlói szervezete a közeljövőben újjászervezi működését – határozta el legutóbbi ülésén a párt helyi tagsága. A kereszténydemokraták egyetértettek azzal a Semjén Zsolt által megfogalmazott elvvel, mely szerint a KDNP tudja világossá tenni, hogy a szolidaritás alapvetően keresztény érték, és a szociális igazságosságot is a KDNP-nek kell képviselnie

Borbás Sándor a Fidesz-KDNP komlói frakcióvezetője üdvözölte a kereszténydemokraták döntését.

„Nyitottak vagyunk minden olyan kezdeményezésre és összefogásra, mely a fent említett célok érdekében történik” – emelte ki ételkelőjében Hudanik György, a kereszténydemokraták egyik helyi szervezője, hangsúlyozva: „Összességében a Kereszténydemokrata Néppárt helyi szervezete azt szeretné elérni Komlói városában, hogy valódi társadalmi konszenzuson alapuló építőmunka kezdődjön meg a helyi problémák kezelésében.

Előadás a média etikájáról

Pálffy István, a KDNP országgyűlési képviselője, a kereszténydemokrata frakció szóvivője tartott előadást a média etikájáról és hitelességéről Balatonfüreden, a Református Egyházközség gyülekezeti termében szeptember 29-én a KDNP helyi szervezetének meghívására. A rendezvény a Barankovics István Alapítvány támogatásával jött létre.

ABONYI LÁSZLÓ ELNÖK,
KDNP BALATONFÜREDI SZERVEZET

Pálffy István a média fő feladatait ismertette, amelyek szerinte: a hírek összegyűjtése, értelmezése és összerakása a társadalom számára. A közszolgáltatással szemben kialakult egy elvárás, azaz tudjuk, hogy mit várunk, ez pedig a hitelesség! A televízió adjon megfelelő kitekintést a világra. A

média fogyasztó a megtapasztalt valóságot kívánja viszontlátni és hallani a tévében és a rádióban.

A kereskedelmi alapon működő média előretörésével (bulvárújságok, tévécsatornák) a profitéhség, azaz az érdek került előtérbe a hitelességgel szemben – mondta Pálffy István. A kereskedelmi tévék reklámbevételei óriásiak, ezért a korábbi médiatörvényben szereplő büntetési tételeket a botrányt okozó műsoraik költségvetésébe eleve beépítették. A képviselő szerint az új médiatörvény már rendparti, a kiszabható büntetés plafonja 200 millió forint. Ez kellő visszatartó erővel bír, melynek hatása már jól érzékelhető.

Az erős nemzetpolitikának lehetnek sikerei

Erős magyar nemzetpolitikának lehetnek csak sikerei – jelentette ki Rétvári Bence, a közigazgatási tárca parlamenti államtitkára október 22-én az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetség országos küldöttgyűlésén, amelyen képviselték magukat a határon túli magyar társszervezetek is. Kitért arra is, hogy a KDNP számára a legfontosabb terület a családpolitika. Az IKSZ ezért várhatóan azt javasolja a Kereszténydemokrata Néppártnak, hogy nevét új jelmonddal egészítse ki: KDNP – a családok pártjára.

FORRÁS: KDNP.HU

Több száz fiatal előtt a kereszténydemokrata államtitkár kiemelte: szemléletváltás következett be a nemzetpolitika területén, az „erős Magyarország eszméjének átültetése” meghozta az eredményét. Emlékeztetett arra, hogy például a határozott és karakteres magyar álláspont képviselésének köszönhetően Szerbia várhatóan módosítani fogja a vajdasági magyar közösséget hátrányosan érintő kárpótlási törvényt.

Rétvári Bence kitért arra is, hogy a KDNP számára a legfontosabb terület a családpolitika. Az IKSZ ezért várhatóan azt javasolja a Kereszténydemokrata Néppártnak, hogy nevét új jelmonddal egészítse ki: KDNP – a családok pártjára.

A közigazgatási tárca államtitkára rámutatott, hogy minőségi változás következett be az elmúlt másfél év alatt a kormány családpolitikájában, az

adótörvények szemléletében. Eddig, aki gyermeket vállalt, sok esetben a szegénységet is vállalta. A mostani adórendszer elismeri, hogy a családnak vannak meghatározott bevételei, amelyeket a gyermekek nevelésére kell fordítani. Ez fontosabb, mint az

állam adóztatási hatalma – hangsúlyozta a politikus.

Rétvári Bence kiemelte a fiatalok felelősségét a mostani kormányzati ciklusban. Kitért arra a kormányzati filozófiaváltásra is, ami a kereszténydemokraták számára különösen fontos:

vállalni kell, hogy bizonyos esetekben nemcsak számtani, geopolitikai, hanem erkölcsi alapon álljanak ki bizonyos kérdések mellett. Ezt más nem fogja megtenni, a kereszténydemokraták számára a morális alapú politizálás kiemelt feladat – mondta Rétvári Bence.

Stágel Bence, az IKSZ elnöke a legfontosabb feladatnak azt nevezte, hogy változtassanak azokon a szomorú statisztikai adatokon, miszerint a fiatalok egyharmada szerint mindegy, diktatúra vagy demokrácia van-e Magyarországon. Továbbra is kiállnak amellett, hogy a felsőoktatási intézményekben teret kell biztosítani a közéleti kérdések megvitatására. Nem a politikát, hanem a közéleti kérdések megvitatását szeretnék bevinni a felsőoktatási intézmények falai közé – jelentette ki a kereszténydemokrata országgyűlési képviselő.

Gaal Gergely, az IKSZ elnökhelyettese arról beszélt, hogy a kereszténydemokrácia nem elavult eszmerendszer, hanem képes az adott kor kérdéseire megfelelő válaszokat adni. A KDNP országos szervezője kiemelte az anyapárttal való együttműködést, a szakmai munkacsoportok munkájának összehangolását a jövőben.

A küldöttgyűlés után a szervezet képviselői koszorút helyeztek el a fővárosi Széna téri 56-os emlékműnél.

Nem a női kvótarendszere

A KDNP elutasítja a női kvótarendszert, azt diszkriminatívnak tartja – mondta október 20-án sajtótájékoztatón Harrach Péter frakcióvezető, aki szerint a női kvóta nem más, mint az „ultrafeminizmus vadhajtsája, torzszülöttje”. Csontos Szandra, az IKSZ képviselője elmondta, egy jól működő politikai közösségben a szerepvállalás nem lehet kor és nem függvénye.

FORRÁS: KDNP.HU

A kvótarendszer nem a rátermettséget szabja a mandátum feltételül, hanem a nemi hovatartozást – jelentette ki a KDNP országgyűlési képviselőcsoportjának vezetője, hozzátéve: fontosnak tartják, hogy a nők a közéletben megfelelő szerepet kapjanak. Szerinte ehhez két út vezet: az egyik, amelyik a természetes fejlődésnek ad lehetőséget, a másik az erőltetett kvótarendszer. Utóbbit semmiképpen sem tudják támogatni.

elindítva – legalább 35 százalékban kellene női jelöltek szerepeltetni a listáján a következő választásokon, azt mondta: minden párt annyi jelöltet indítson, ahány jelölt a párton belül arra alkalmas. Ha ez női jelölt, akkor nőt, ha férfi, akkor férfit – fogalmazott azt MTI kérdésére, megerősítve, hogy az elsődleges szempontnak a rátermettségnek kell lennie.

Csontos Szandra, az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetség képviselője azt mondta, hogy a nőknek és a férfiaknak egyaránt megvan a társadalomban betöltött természetes szerepük, ebben a család és a munka egyaránt megjelenik. Kitért arra, hogy a szervezetben a nők 40 százalékos arányban képviseltetik magukat, és hozzátette: a női politikai szerepvállalás nem áll szemben a női tradicionális szerepekkel. Egy jól működő politikai közösségben a szerepvállalás nem lehet kor és nem függvénye – mondta Csontos Szandra.

Harrach Péter úgy fogalmazott, az ultrafeminizmus a nők szempontjából „a legkártékonyabb eszmeiség”, amely azt mondja, hogy a nő elsősorban a hivatásának él, és nem beszél az anyaságról, és arról, hogy a nő családban és a hivatását megkeresve jelenjen meg a társadalomban. Az LMP-s Ertsey Katalin felvetéséről, miszerint ha nem fogadja el a parlament a női kvótát, a Fidesznek – egy egészséges versengést

A Jobbik a kommunisták oldalán

FORRÁS: IKSZ.NET

A Jobbik alelnöke élesen kritizálta a kormánypártok jóvátételi adóra vonatkozó bejelentését, miszerint azok, akik korábban a Magyar Szocialista Munkáspárt (MSZMP), a KISZ, valamint a Munkásörség vezető tisztségviselői vagy a párt vezető szervezeteinek, illetve politikai apparátusának tagjai voltak, a jövőben kötelesek lennének amúgy is magas nyugdíjuk egy jelentős részéről az általuk üldözött és megnyomort emberek és azok családjai javára adó formájában lemondani. Novák Előd szerint az intézkedés csak a kisembereket sújtaná. Ezzel a kijelentésével Novák és a Jobbik újból tanúbizonyságot tett arról, hogy képtelenek következetesen és konstruktívan politizálni – áll az IKSZ Stágel Bence elnök és Törcsi Péter alelnök által október 24-én kiadott közleményben.

Ha a Jobbik valóban antikommunista párt lenne, akkor nem gyalázná meg az 56-os forradalom és szabadságharc 55. évfordulóját azzal, hogy azoknak, illetve azok szellemi utódainak a nyugdíját félti, akik vérbe fojtották forradalmat, és újabb 3 évtizedre megakadályozták, hogy a magyar nemzet szabadon élhessen.

Azt eddig is tudtuk, hogy a Jobbik alapvetően a diktatórikus berendezkedés híve, azonban úgy látszik, nem sikerült még véglegesen eldönteni, hogy pontosan melyik típusú elnyomás „kedvesebb” számukra.

Mi fiatal kereszténydemokraták elutasítjuk az elnyomás minden formáját, és nem lepődünk meg azon, ha Jobbik ezt nem teszi. Ellenben felszólítjuk a pártot és képviselőit, valljanak színt és ismerjék be, hogy valójában azok miatt a volt kommunisták miatt aggódnak, akik akár Jobbik-tagként, akár szavazóként a radikális pártot erősítik – zárul az IKSZ közleménye.

„Egy fejezet teljesen Bernáté lesz”

P. KÁROLYI BERNÁT
(1892–1954)

ferences szerzetes, a Demokrata
Néppárt képviselője 1947-ben

A Barankovics István vezette Demokrata Néppárt hajdani országgyűlési képviselői azt a kereszténydemokrata politikai és szellemi gyakorlatot igyekeztek a háború utáni Magyarországon meggyökeresíteni, amely Európa szerencsésebb felén a század második felében sikertörténetnek bizonyult. A szovjet megszállás alatt villámgyorsan kiépülő kommunista diktatúra meggátolta őket ebben, és sorsuk vagy az emigráció, vagy az itthoni üldöztetés lett. Magatartásuk és munkájuk azonban példa lehet a megújuló Magyarországon. Ebben a hónapban P. Károlyi Bernátra emlékezve rendtárs, Kálmán Peregrin írását tesszük közzé.

FR. KÁLMÁN PEREGRIN OFM.

Tíz év után is jól emlékszem arra a délutánra, amikor P. Károlyi Bernát unokahúga, a szovjet munkatáborokat is megjárt Bende Jánosné becsöngetett a pasaréti rendházba, és nagybátyja meghurcolásáról kezdett beszélni. Kérdőre vont bennünket, mit tudunk ferences rokonáról, őrizzük-e az emléket? E találkozás után néhányan megkérdeztük idősebb rendtársainkat, mi igaz azokból a történetekből, amelyek provinciánkban szóbeszédként élnek Károlyi Bernát és több meghurcolt rendtag vértanúságáról. Ezt követte a historia domusok fellapozása, a megmaradt perek, levéltári anyagok tanulmányozása és az a felfedezés, hogy a helyi egyházközségekben rajta kívül még hat ferences papról is úgy tartják: hitükért haltak meg.

P. Károlyi Bernát 1929 és 1938 között a Kapisztrán Szent Jánosról nevezett Ferences Rendtartomány kínai missziójának alapító vezetője, 1936-tól az apostoli delegátus helyettese volt Paoking környékén. Missziós tevékenysége során az elhagyott, magatehetetlen betegeket ápolta, árvaházat alapított azoknak a lányoknak, akiket a családok kivettek otthonukból. Iskolát, orvosi rendelőt létesített, letelepítette a Szatmári Irgalmas Nővérek Rendjét, megszervezte a környék lelkipásztori szolgálatát. 1938-ban visszajött Magyarországra, ahol a misszió anyagi támogatásának szervezésén dolgozott, újságkiadással foglalkozott. A zsidómentés idején habitust adott a menekülteknek, és abban rejtegette őket. A kecskeméti rendházba fogadta be, illetve felkereste a lágerbe hurcolt zsidókat. A szovjet front előretörésekor Kecskemét város köztisztviselői elmenekültek. Ő irányította a várost, vezette a kórházat, összeszedte a házaknál ha-

gyott betegeket, és ingyen-konyhát nyitott a Dél-Magyarországról vonaton érkező menekülteknek. 1945-ben tiltakozott a kommunista rendőrség embertelenségei miatt, amelyekkel a börtönbe vetetteket megalázták, ezért 1945 júliusában őt is letartóztatják. Zsidóellenességgel, 1946-ban izgatással vádolják, majd 1949. november 26-án végleg elhurcolják. 1950. november 18-án államrend elleni szervezkedés ürügyén ítélik el, mindenféle bizonyíték nélkül.

A rabtársak visszaemlékezései szerint a börtönben őt is kegyetlenül kínozták, verték, de P. Károlyi Bernát mindig megőrizte jószágát. A börtönben titokban gyóntatott, mindenkit bátorított. Halála előtt a Városmajor utcai kórházban operálták meg. Az ápolónővér P. Galicz Töhötöm rendtársunkat orvosnak álcázva csempészte be hozzá. Az asszony az ávóssal udvarolatos magának, ezalatt jutott P. Töhötöm Bernát atya közelébe, és látta el rendtársát a szentségekkel. P. Károlyi Bernát 1954. március 2-án halt meg a budapesti rabkórházban. Néhány hónappal ezelőtt az őt kísérő röntgenes nővért is sikerült felkutatni. Ő arról beszélt, hogy testén – halála előtt néhány nappal – még látta a verések nyomait. Nyughelye a 301-es parcellában volt, ezt a 60-as évek sírfeltárási is megerősítik. 2011-ben kerestük maradványait, ám a megjelölt sírgödörben ma már más csontjai találhatók, őt nem találtuk.

Bernát atyát a ferencesek halála óta a vértanúk között tartják számon, boldoggá avatási eljárásának megkezdését 700 kecskeméti hívő támogatta aláírásával. Zsidómentő tevékenységéért a magyarországi rabbi kar, a holokauszt 60. évfordulóján emlékfát ültetett emlékére a kecskeméti ferences templom kertjében. Bernát atya környezetéből többek nyugatra menekültek, mert szá-

molniuk kellett az elhurcolással. Ő azonban súlyosbodó betegsége ellenére is helyén maradt, és ezzel tudatosan vállalta a szenvedést, ami az igazságtalan és tudatosan egyházellenes ítélet következménye volt.

Illő, hogy személyiségének bemutatását, egyik legjobb barátja, Barankovics István soraival foglaljuk össze: „Bernát legjobb barátaim egyike volt. Sokat köszönök neki. Ismerte gondolataimat, s megható ragaszkodással állt mellettem a választások idején is. Képviselőnk is volt. És hogy szerette Kecskemét népe! Olyan viharos, szívből jövő, forró ünneplést, olyan zúgó élnözőnt még nem láttam soha, aminővel őt fogadta a kecskeméti és a tanyai parasztság 1947 augusztusában az esti nagygyűlésen, amikor kiléptünk a dobogóra! Szinte megriadtam a fékevesztett elragadtatás láttán. Még négy szómon az én szárazabb beszédem után ún. Gyűjtőszónoknak volt beállítva a programba, de amikor azt a forró és szenvedélyes ünneplést láttuk, mely »Kecskemét megmentőjét« fogadta, elhatároztuk, hogy a nagyobb baj elkerülése végett utánam elmaradnak a gyűjtőszónoklatok, s előttem Bernát csillapítólag szólal fel. S még így is órákkal az esti gyűlés után, amikor éjfél felé autóbá ültem, hogy reggel valahol messze beszéljek, sok ezer ember éljenzett és ünnepelte Bernátot a kecskeméti rendház előtt! Kevesen tudják, hogy Bernát a kivételesen bátor férfiak közé tartozott. Igen nagy szolgálatot tett az antibolsevizmus ügyének, olyan szolgálatokat, melyekről nyilvánosság előtt beszélni még ma sem szabad. Pedig már szorult körülötte a hurok, s 1948 végén – s ezt őt tudta – bármikor számolhatott elhurcolásával. Egyike volt ama barátimnak, akik rábeszéltek, hogy meneküljek; s sürgette menekülésemet, tudva, hogy minő sors vár reám, s tudva, hogy az Andrassy út 60-ban én se leszek képes ellenállni a sátáni akaratnak. Rajta és még egy más, rendbéli páteren kívül senki se tudta, hogy menekülni fogok, s hogy miképpen. Utolsó otthoni estéimet vele töltöttem. Felejthetetlen estéket!

Bernátban megtestesült az a franciskánus szellem, mely nagy dolgokat hősi gesztusok nélkül cselekszik, s a jót – még ha halálos veszéllyel jár is – olyan egyszerűséggel teszi, mintha egy karéj kenyeret szelne a szegénynek.

1948. december 27-én, a bíboros le tartóztatását követő napon, néhány órát a pasaréti rendházban töltöttem. Már előző nap este is kint voltam náluk. Mint mindig, ha nagyon nehéz és kockázatos és súlyos tárgyalások előtt állottam, legalább néhány órára, a lelkiiségnek és a szeretetnek erre a kis szigetére vonultam el. Most, 1948 karácsony másnapján is odamentem. A nagymisést Bernát mondta, zsúfolt templomban, zokogó híveknek, akik önmagukat siratták – tu-

datlanul is. A mise végén Bernát hirtelen a hívek felé fordult, s fennhangon így szólt: »Kedves hívek! Maradjunk még néhány percig a templomban. Térdeljünk le, és közösen mondjunk imát bebörtönzött főpásztorunkért és megpróbáltatások előtt álló anyaszentegyházunkért!« Bernát volt Magyarország egyetlen papja, aki 1948. december 27-én délelőtt nyilvánosan imádkozott a bebörtönzött főpásztorért, éppen ő, akit a primás sohasem tüntetett ki kegyeivel. A mi nyilatkozatunk, hogy a Vatikán magatartását fogjuk követni az ügyben is, csak néhány nappal később jelent meg. De épp’ 1948. december 27-én reggel, a pasaréti rendházban fogalmaztam meg ezt a nyilatkozatot, mely később módosításokkal ugyan, de a lényeg eredeti épségében meg is jelent. Bernát ismerte az eredeti fogalmazványt. S mikor a mise után hozzá rohantam, hogy meneküljön, mert lefogják azért, amit tett, így válaszolt: »A te nyilatkozatod, amit ki akarsz adni, s amit a vezető kommunisták akkor is ismerni fognak, ha megjelenését megakadályozzák, többet mond, mint amit én tettem. Hát akkor te, miért nem menekülsz? Miért nem hallgatsz barátaidra, akik még kérnek, hogy menekülj! Nekem – mondta – kötelességem megtenni, amire készülök. De én azt gondolom, hogy a helyemben te is azt tetted volna, amit én.« Több szó erről nem esett az ebéden se. Bernát ezt is franciskánus módra cselekedte, egyszerűen, magától értetődően, mintha semmi rendkívüli, semmi hősiesség sem lett volna abban, amit tett.

Sokkal közelebb álltunk egymáshoz, semhogy ne ismertük volna egymás hibáit is. De épp’ ezért tudom igazán felmérni az ő szép erényeit. Ha egyszer megírják majd a modern magyar kereszténység mártírait, egy fejezet teljesen Bernáté lesz. Eltűnő, hajdani küzdőtársaink még haló poraikban is segítenek nekünk. Valahányszor egy-egy hajdani küzdőtársam mártíriumáról hírt kapok, lelkiismeretemben mindig megszólal egy hang: vajon mi, akiket az isteni irgalom megkímélt küzdőtársaink szenvedéseitől, teljesítjük-e azt a feladatot, amelynek elvégzése céljából küzdőtársaink keresztjétől megkíméltünk? Ez a lelkiismereti hang, mely a jót tenni készíti, az ő, haláluk utáni, baráti szolgálatuk számunkra.

S tán nincs is hathatósabb ima értük, mint követni őket – nem a szenvedésben, melytől megmentettünk, de az erényben. Azt hiszem, ez a módja harcuk folytatásának, akik tudták, hogy a rosszat rosszal nem lehet legyőzni. A rossz fölött igaz győzelmet csak a jó arathat. Ennek az igazságnak tudatosítására és érvényesítésére van ma szüksége – az én meggyőződésem szerint – az antibolsevista küzdőknek, akik sokszor úgy viselkednek...mintha azt hinnék, hazugsággal és hatalommal a rosszat is le lehet győzni.”

„Nem a személyes sérelmekre kerestem gyógyírt”

A rendszerváltozáskor én már jól benne voltam a korban – ha szabad így fogalmaznom –, akkor voltam 46 éves, tehát engem a változás nem fiatal korban ért, nem is nyitottam könnyen. Engem nem érintett meg a lakiteleki sátor, de a reformkommunisták akciózása sem. Az érintett meg, hogy az Új Emberben olvastam a Kereszténydemokrata Néppárt zászlóbontását – mondja a lapunknak adott interjújában Rubovszky György, a Kereszténydemokrata Néppárt pártügyésze.

BRÉM-NAGY FERENC

– Az ember azt gondolja, hogy a késői Kádár-rendszerben budapesti ügyvédnek lenni mind társadalmi státusz, mind anyagi értelemben jó egzisztenciának számított. Mi volt az, ami nem volt jó mégsem, mi volt az, ami miatt ön a politika felé fordult a rendszert változtatni akarók oldalán?

– Én nem a személyi sérelmekre kerestem a gyógyírt a tevékenységemmel sem akkor, sem azóta. Ügyvédként mi a sors kegyeltjeként éltük az életünket, tekintettel arra, hogy kötött létszámú ügyvédje volt Budapestnek. Ide nagyon nehéz volt bekerülni, és én azon szerencsések közé tartoztam, akiknek sikerült. Amikor 1971-ben megnősültem, ugyan még nem volt semmink, de 1972-ben, amikor az első gyermekem megszületett, már volt egy háromszobás, Szilágyi Erzsébet fasori lakásunk. A feleségem is jogász volt. Néhány dolog persze zavart, elsősorban a szabadságjogok hiánya, vagy az olyan korlátozások, mint például hivatalos valutaellátmányból történő utazás, ami embertelenül megalázó létezés eredményezett annak, aki elutazott az országból.

Úgy nőttem fel, hogy az apámnak sok sérelme volt a rendszertől. Akkor, amikor ezek történtek, az 50-es években, én még kicsi gyerek voltam, tehát nem nagyon tapasztaltam meg azt, hogy mivel egyházi jogász volt, konkrétan az Egri Főkapitánlyal ügyvédje, ezért hivatása gyakorlásában hol fel-függesztették, hol nem. Voltak persze hátrányok az életünkben. Mivel ügyvédek voltunk, és az apám miatt egyéb származásúak, sem a két leánytestvéremet, sem engem nem vettek fel nappali egyetemre. Később mind a hárman diplomát szereztünk. A bátyámnak ahhoz, hogy tanulni tudjon, 1956-ban disszidálnia kellett. Ezeket éreztük, de nem voltam kitelepítve, nem zártak börtönbe, nem vették el a jövedelmemet, az apámét labilissá tették elég gyakran, ám nem ezek vezettek engem a politikához. Olyan családban nőttem fel, amelyik soha nem vett részt szervezett politizálásban, ráadásul a rendszerváltozáskor én már jól benne voltam a korban – ha szabad így fogalmaznom –, akkor voltam 46 éves, tehát engem a változás nem fiatal korban ért, nem is nyitottam könnyen. Engem nem érintett meg a lakiteleki sátor, de a reformkommunis-

ták akciózása sem. Az érintett meg, hogy az Új Emberben olvastam a Kereszténydemokrata Néppárt zászlóbontását.

– Szóval már az első lépése a kereszténydemokrácia irányába vezetett...

– Igen. Mise előtt, mise után a hívektől hallottunk erről a dologról. Így ismertem meg az I. és II. kerület elnökét – akkor a két szervezetnek közös elnöke volt –, így csatlakoztam a kereszténydemokratákhoz, és jelen voltam 1989 júliusában a József Attila, a mai cisztergimnáziumban a hivatalos zászlóbontáson. Azóta vagyok a párt tagja. Akkor kezdtem el a pártban aktívan politizálni a kerületben, nagyon hamar az I-II. kerületi szervezet II. kerületi alelnöke lettem. Az akkori I. kerületi alelnököt úgy hívták: Semjén Zsolt.

A kerületi munka mellett bedolgoztam a pártközpontba a jogi bizottságban és a hivatásommal összefüggő területeken, ez vezetett odáig, hogy 1992-ben Surján László felkért a párt főtitkárának. Ezt akkor úgy hívták, hogy ügyvezető titkár, és a párhierarchia szerint a harmadik ember volt, mert az elnökség úgy nézett ki, hogy volt az elnök, az alelnökhelyettes, az ügyvezető titkár, négy alelnök és a regionális elnökségi tagok. 1994-ig vittem az ügyvezetést, akkor alelnökhelyettesként vette át tőlem Csenget-Zalán Attila. Abban az évben kerültem be képviselőként az Országgyűlésbe. A parlamenti munka mellett mindig volt pártmegbízatásom, a lehetőségekhez igazodva igyekeztem mindig a tanult és gyakorolt hivatásom adta területen munkálkodni.

– Önt – sokakkal együtt – 1997-ben kizárták a pártból...

– Akkor az ellen nem lehetett apellálta, el kellett fogadni. Igaz, nem is nagyon próbálkoztunk visszamenni, mert úgy ítéltük meg, hogy az a vonal, ame-

lyik hatalomra jutott a KDNP-ben, az számunkra elfogadhatatlan. Az egészben talán az volt a legdöbbenetesebb, hogy olyan emberek, akik 1994-ben Giczy Györgyre szavaztak, 1997-ben ugyanúgy ott ültek velem együtt a vádlottak padján, és ugyanúgy kizárták őket. Szegény Isépy Tamás is megszavazta Giczyt, Varga Laci bátyám megszavazta Giczyt, mindannyian abban reménykedtek, hogy újat és előrelépést fog hozni a pártnak.

– Az 1994-es választás a magyarországi jobboldalnak elég jelentős bukást hozott, hiszen abszolút többséget szerzett a kommunista utódpart, és az SZDSZ-szel kötött koalíciónak köszönhetően kétharmados többségbe került a baloldal az Országgyűlésben. Nyilván a vereség hozzájárulhatott ahhoz, hogy a párton belül is igényként jelentkezett a megújulás, és ez vezethetett Giczy György megválasztásához ...

– Tegyük egy kis kitérőt. Az 1994-es választás komoly tapasztalatokkal járt a későbbiekre. Akármilyen furcsa is, az akkori, emlékezetem szerint hat jobboldali párt több mint a felét megkapta a szavazatoknak, ennek ellenére a mandátumok huszonnyolc százalékát szerezték meg. A szocialisták a szavazatok har-

mincnégy százalékával a mandátumok ötvenkét százalékához jutottak. Ez vezette szerintem Orbán Viktort arra a felismerésre, hogy az egyetlen követhető út a szövetségi politika.

A szocialisták eredményéhez jött az SZDSZ-é, így az akkori kormánypártok a mandátumok hetvenkét százalékával rendelkeztek, szabadon királyt választhattak volna, alkotmányozhattak volna. Azért visszatetsző a mostani viselkedésük, illetve az úton-útfélen hangoztatott véleményük, hogy nincs szükség új alkotmányra, mert abban az időben négy éven keresztül alkotmányoztunk, csak azért nem lett semmi az egészből, mert a szocialisták belül nem tudtak megegyezni. Serény munka folyt az alkotmány-előkészítő bizottságban, koncepció készült, és arra, hogy ezt mennyire vették komolyan, talán elég annyit mondani, hogy a bizottság elnöke Gál Zoltán, az Országgyűlés elnöke volt. Nem védnökként működött, végig vezette a bizottság munkáját, amelyben állandó meghí-

vottként részt vett Vastagh Pál igazságügyi miniszter is. Mindegy, hogy mit mondanak ma, ők is komolyan alkotmányozni akartak.

De visszatérve a kérdésre: 1994-ben az akkori kormánypártokkal szemben ugye volt egy olyan hangulat az országban, hogy mivel nem kapta meg tőlük a csodát, amit remélt, ezért megharagudott rájuk. De ez a KDNP-n belül azért érdekes, mert Giczy nem volt új ember a pártban. Ő a párt alapító tagja, a Kereszténydemokrata Néppárt újraalakulása előtt már a Márton Áron Társaságban is benne volt, 1990 és 1994 között országgyűlési képviselő, tehát a párt felső grémiumának a tagja. Ez alatt az idő alatt állandóan hadilábon állt Füzessy Tiborral, aztán a 94-es tisztújítást követően, láss csodát, Füzessyt választotta maga mellé ügyvezető alelnökhelyettesnek. Ők ketten indították el a pártot abban a zuhanórepülésben, amiből praktikusán azóta sem tudott kivergődni. Ha az okot kutatjuk, azt gondolom, volt a frakciónak egy MDF-el jobban és egy kevésbé szimpatizáló része, úgy is mondhatnám, hogy egy Antall-párti és egy nem Antall-párti része. Surján László, aki miniszter volt, természetesen az előzőhöz tartozott. Csak hát az Antall-éra a miniszterelnök halálával véget ért, és az utódlásban sokan nem láttak annyi erőt, amennyit Antall József személyében. Ez az erőltetés vezetett oda, hogy a Giczy–Füzessy páros került a párt élére.

– A kizártak létrehozták a Magyar Kereszténydemokrata Szövetséget, amelynek tagjait a Fidesz fogadta be...

– Igen. Így lettem én is 1998-ban az MKDSZ tagjaként országgyűlési képviselő a Fidesz frakciójában. Ekkor léptem be a Fideszbe, mondván, ha ez a párt befogadott, nem tehetem meg, hogy nem vállalom fel. El kell mondanom, Szájer József, az akkori frakcióvezető fontosnak tartotta hangsúlyozni a kereszténydemokraták jelenlétét a képviselőcsoportban, noha akkor pártszövetségről nem lehetett beszélni, tekintettel arra, hogy az MKDSZ nem párt volt, hanem társadalmi szervezet, és önállóságot is kaptunk a munkánkban.

Ez tartott 2002-ig, amikor aztán sikerült visszatéríteni a pártot a törvényes működés útjára, Varga Laci bátyánk hívott pártügyésznek. Ekkor léptem ki a Fideszből, hiszen pártügyésznek mégsem lehetek más pártnak tagja. Azóta is ezt a munkát végzem, más pártmegbízatásom nincs és nem is vágyom másra, úgy gondolom, tanult hivatásom területén lehetek a leginkább hasznára a Kereszténydemokrata Néppártnak.

– Ön szerint mennyit veszített – már ha ez egyáltalán felmérhető – a KDNP a Giczy–Füzessy páros ténykedésének betudhatóan?

– Nekem meggyőződésem, hogy ha a KDNP történetéből az 1994 és 2002 közötti időszakot ki lehetne radiózni, ma stabil 8-10 százalékos pártként koalíciós partnerei lehetnének a Fidesznek.

– Gyakorta elhangzó vád a baloldali sajtóban a KDNP-vel szemben, hogy a párt lényegében nincs, csak a Fidesz kegyéből létezik. Ugyanakkor a kereszténydemokraták által képviselt politika és identitás egy koherens világgépet jelenít meg. Van-e a pártnak módja a jelenlegi politikai felállásban erőteljesen képviselni ezt a világgépet, van-e tere bővíteni szavazóinak körét?

– Amikortól mód nyílt rá – 2006-ban és 2010-ben is – én az önálló országgyűlési frakció létrehozása mellett kardoskodtam, ahogyan amellet is, hogy végezzünk komoly pártszervezést és annak legyen eredménye. Számítalan olyan rendezvényen veszek részt, ahol a pártvezetés azt sulykolja a helyi vezetőknek, hogy tessék önálló politikával eredményt elérni. Hadd mondjak példát: Vác polgármestere kereszténydemokrata, és győzött a fideszes jelölttel szemben. Sok helyen értünk el sikereket. Egy biztos, ha a helyi szervezetek nem erősek, ha nem tudják észrevétni magukat a saját lakókörzetükben, akkor nem tudnak sikereket elérni a helyi politikában és nem lesznek méltó tárgyalópartnerei az erős helyi Fidesznek. Mindent megtesz az elnökség, hogy e téren a párt eredményes legyen. Eljutottunk oda, hogy fél éve ellenőrzött módon minden megyében működik kereszténydemokrata szervező. Az elnökség érzi az önálló KDNP szükségét, ami a kereszténydemokrata értékrend képviseléséhez történő kellő súly megszerzését jelenti, ennek érdekében folyik a pártszervezés munkája, nem a Fidesz rovására, hanem a magyar jobboldal megerősítéséért. Nyilván azzal nem mennénk sokra, ha a szimpatizánsokat elhoznánk a Fidesztől, értelme annak van, ha a szimpatizánsok körét bővíteni tudjuk, amire mutatkozik mód, mert vannak olyan jobboldali szavazók, akik elutasítanak minket, de vannak olyanok, akik a Fideszrel vannak hasonlóan, nos, nekik tudhatunk mi alternatívát nyújtani. Én magam részéről – összhangban az elnök elvárásaival – mindent megteszek a pártszervezés sikeréért. A pártügyészi poszttal összefüggő összes történelmi és jogi tudásomat felajánlottam, magyarán bármelyik szervező fordulhat hozzám, segíték mindenben, amiben tudok.

– Mit csinál egy pártügyész? Ilyen poszt nincs is csak a KDNP-ben?

– A pártügyésznek van egy külső és van egy belső tevékenységi köre. A külső az, hogy az összes párton kívüli jogviszonyban képviseli a pártot. Rengeteg ilyen ügy volt a 2002-es újjáalakulás óta, tekintettel arra, hogy az előző vezetés nem fizette be a munkatársak közterheit és mindenhol beszüntette a helyi szervezetek által bérelt helyiségek díjának fizetését. Ezeket mára sikerült lezárni. Az előző elnök nem tudott belenyugodni a vereségbe, és 2002-től tizenkilenc vagy húsz pert indított a KDNP ellen, kilenc éve lesz a tisztújításnak, és az utolsó két évben már nem indulnak perek, de addig folyamatosak voltak. A belső tevékenységi kör az alapszabály-kezelés és a fegyelmi képviselő, a helyi szervezetek ügyes-bajos dolgainak kezelése. Emellett én intéztem a párt összes ingatlanvásárlását.

– Míg a család, amelyikben felnőt, elmondása szerint nem politizált, az ön családjában más a helyzet...

– Két gyermekem van. A kisebbik piarista szerzetes, ő nem politizál, a nagyobbik leány, Csilla ügyvéd, ő az V. kerületi KDNP szervezet elnöke, a fővárosi kereszténydemokrata választmány alelnöke, Belváros–Lipótváros alpolgármestere, és nagyon lelkesen csinálja.

– Ő a papa mintáját követi...

– Igen. Nagyon fiatalon, 17 évesen belépett a pártba, és azóta is lelkesen végzi ezt a munkát. A fiam is követi az eseményeket, megkapom tőle időről időre a kritikát, nyilván ha nagyon akarná, kötődhetne is a párthoz, ám ő azt mondja, papként tiszteletben tartja a kánonjogot, és nem lép be politikai pártba. Őzvegy vagyok. A feleségem sem végzett soha semmilyen párttevékenységet. Engem támogatott mindenben, ott volt velem minden olyan eseményen, ahol szükséges volt, de soha nem lépett be.

– A leányát nem féltette ettől a világtól?

– Nem. Ügyvédi pályára lépett, aminél talán csak a kezdő bokszolóé rosszabb, hiszen az többet kap, mint ad. Nem féltettem ettől a pályától, sőt én ma is támogatom. Nem titkolt céloom, hogy ezt a több mint húszéves tevékenységet, illetve azt a munkát, ami a Rubovszky névhez kapcsolódik, ő vigye tovább. Teherbíró és lelkes, azt látom. Ő a felelős a szociálpolitikáért az V. kerületben, úgy döntött, levezőn elvégzi az ELTE-n a szociálpolitikát. Jelentkezett, felvételizett, aztán értesítették, hogy ketten feleltek meg, de két emberért nem indítják el a szakot levezőn, ám ha akar, nappali tagozatra beiratkozhat. Úgyhogy az alpolgármesterség, a kilencéves leánygyermek és a pártmunka mellett most nappali tagozaton tanul az egyetemen.

Ok és okozat

D-Y-Ó

A Népszabadság beszámolója szerint a Médiatanács „összesen 278 millió forint bírságot szabott ki az RTL Klubra és számos alkalommal tájékoztatta a szolgáltatót az aggályos tartalmakkal kapcsolatban. Az összegező tanulmány szerint „a műsorszámokban leginkább problémásnak a szexuális tartalom megjelenése, a negatív magatartásminták bemutatása, az erős mértékű trágár kifejezések használata, valamint a dohányzás és alkohol-fogyasztás túlzott mértékű jelenléte bizonyított.”

Mit mondhat erre a szegény, megbírságot RTL Klub? Kérem, mi egy kereskedelmi tévé vagyunk, azt kell sugározni, amire van fizetőképes kereslet. Ha másfél millió néző öklét rázva követelné, hogy egész nap oratóriumokat, kantátákat, szimfóniákat és szentek életéről szóló életrajzfilmeket sugározzunk, akkor azt sugároznánk. Mi nem tehetünk arról, hogy a közönségnek, különösen a serdületlen ifjúságnak ilyen az ízlése!

De joggal vethető fel az a kérdés is, hogy mi volt előbb? A társadalom rossz ízlése, devianciája, szex-orientáltsága, bagózása, alkoholizmusa, vagy a Való Világ és társadalmi tükörképe a celebnek nevezett primitív bunkókkal, szajhákkal és hisztériákkal.

Nagyon öreg erkölcsösöznek kell lennie annak, aki erre és előzményeire valamiféle választ tud adni. Ha manapság az utcán bárki néhány lépést tesz beszélgető fiatalok mellett, pillanatok alatt a legocsmányabb trágárságok özönét hallhatja. A szókinésük olyan, hogy minden második kifejezést valamiféle trágár tölteléksszóval helyettesítenek. Ártatlannak látszó serdülő leánykák szemrebbenés nélkül beszélnek így anélkül, hogy tudatában lennének annak, mit is mondanak, ilyen a szókézletük legalább harminc-negyven éve. Nem új jelenség ez. Már apuka és anyuka – ha van egyáltalán még nekik ilyenjük – ugyanígy beszél otthon, ezt hallják egymástól már az óvodában és aztán még hatványozottabban az iskolában, és nem biztos, hogy ez afféle alulról jövő „kulturget”.

A folyamat kétirányú bő fél évszázada.

Először talán a kórházakban, értelmiségiéktől, jobb körökben, orvosoktól lehetett észlelni, hogy nem válogatnak a kifejezésekben. S ha az akkori, a pártállami értelmiség krémjének számító orvos elengedhette magát, mások miért ne teheték volna ugyanezt? Hiszen a felnőtt társadalomban mindig is ismert volt a különböző szexuális vonatkozású „alpári” szavak és fogalmak ismerete. A két áramlat, a felülről jövő és a kocsமாகé, lebukoké, utcasarkoké, kaszárnaké fokozatosan találkozott, még jóval a tévé eluralkodása előtt, mint „bátor szókimondás”. Átjárta az egész társadalmat.

Ahogy az idéten hiedelem is, hogy az alkoholizálás és a dohányzás a férfiaság erőpróbája, úgy vált a trágárság az előítélet-mentesség bizonyítékává. Aki „nevén nevezte” a dolgokat és tüntetőleg beszélt róluk, az bizonyította, hogy ő nem prűd, nem álszemérmes, hanem talpig modern, haladó gondolkodású „mai” felnőtt, illetve fiatal.

Aztán jöttek a „való” világok olyan helyzetekkel, amelyek nemhogy a való életben, de talán még zug-kuplerájokban sem élhetszérűek.

Ezektől tanul ma életstílust a több generáció óta nevelés és oktatás nélkül maradt magyar társadalomnak az a többmillió rétege, amely kulturálisan és társadalmilag analfabéta.

Sok szó esik a valódi és a funkcionális analfabétizmusról, de soha ennek kulturális és társadalmi válfajáról. Van egy hatalmas tömeg, amely a hagyományos társadalom legalsóbb rétegeiből úgy növekedett bele a modern civilizációba, hogy elvesztette ősi, hagyományos kultúráját és helyébe nem kapott semmit. A fogyasztói társadalom és civilizáció lehulló morzsáiból él. Még akkor is, ha egzisztenciálisan tűrhető szinten tartja fenn magát. Emlékeztet arra a dél-amerikai társadalomra, amely ezelőtt harminc évvel még összetakolt putriban élt, de minden putrin ott volt a tévé-antenna. Ma már nálunk is eltűnt az antenna-erdő, a putri is a cigányságra korlátozódik, de az analfabétizmus korszerű formái, a gazdasági, politikai, kulturális, társadalmi tudatlanság öröklődnek.

Körökben hódít a Való Világ hazug komédiája mindazzal, amit a Médiatanács büntetni próbál: a szájhösködő szex, az ital és dohány bűjtött reklámja, a trágárkodásban való perverz kielégülés, a durvaság, az erőfölény kultusza, elhíthető, hogy ilyennek kell lenni az analfabétizmusból való kitöréshez.

Azt a hamis reményt sugallva, hogy ennyi kell az érvényesüléshez, hogy ez a polgári lét, az ember ettől emancipált, ettől modern, elfogulatlan, hogy ez az őszinteség, a nyíltság, egyenrangúság. Hogy aki ennyit tud, az erős, az győzelemre termett.

Valójában szánalomra méltóan kismizmizettek ezek a tömegek, mert nem ismernek semmiféle valódi értéket, nem tudnak Istenről, erkölcsről, tisztességről, szépségről.

Kiszámíthatóvá teszi a családtámogatást az új törvény

– Folytatás a 1. oldalról –

Harrach Péter ezzel kapcsolatban megjegyezte, hogy ő a kiemelt támogatást a második gyermeknél tenné meg, ugyanis a második gyermekek nem nagyon születnek meg ma.

A kereszténydemokrata politikus azt mondta, a jogszabály nem lesz értékes, azokat a családi életre vonatkozó értékeket tartalmazza, amelyeket minden ember számára elfogadhatónak tartanak.

Harrach Péter egy Demény Pál által készített tanulmány alapján arra figyelmeztetett, hogy ha a jelenlegi demográfiai helyzet nem változik és a házassági, gyermekvállalási mutatók a mostani szinten maradnak, a század végére 5,2 millióra csökken a népesség, és harminchat százalék felett lesz a 65 év felettiek aránya, míg a bevándorlók aránya 900 ezer körül alakulhat. A munkavállalók számát nehéz megbecsülni – folytatta –, de az biztos, hogy nem lesznek elegendően a társadalombiztosítás működtetésére, az ország fenntartásához. A kereszténydemokrata politikus fontosnak tartja, hogy beépüljön a közgondolkodásba: „családban élni jó, gyermeket vállalni nemcsak nehézség, hanem örömet is jelent”.

Bíró László tábori püspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia családugyi referense a köszöntőjében elmondta, hogy a katolikus egyház által meghirdetett családok évének a vége felé nagyon sokan kérdezik, vajon a

családok éve beváltotta-e a hozzá fűzött reményeket, amire a válasz az, hogy meglepő módon beváltotta. Sokan jöttek a család évében ünnepelni a családot, tanúságot tenni mellette, tudatosítani, hogy egyedülálló érték.

Szarka Miklós református lelkész, pár- és családterapeuta, klinikai lelki-gondozó arról beszélt: a hozzáfutó családoktól, pároktól vagy egyénektől nem várhatja el, hogy úgy gondolkodjanak és érezzenek, mint ahogyan ő, és abból az erőforrásból merítsenek, amiből ő. De neki rendelkezésére áll az élő Krisztus, aki titokzatos módon jelen van a terápiában, bevonható a segítő folyamatba, ha a krízis nyomán a hit nem patológizálódott.

Kamarás Ferenc demográfus, a Központi Statisztikai Hivatal munkatársa előadásában arra a kérdésre kereste a választ, hogy a család formájában történt változások milyen szerepet játszanak a demográfiai helyzetünk ismert tényeiben, mert mint mondta: „az elmúlt években a demográfiai folyamatokban mindig megjelenik valami olyan jelenség, ami demográfiai történetünk százharminc évében még soha nem fordult elő”.

Mészáros József, az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság vezetője azzal kezdte előadását, hogy újságírók vérmérsékletüktől függően szokták megkérdezni, összeomlik-e a nyugdíjrendszer és ez mikor fog bekövetkezni. A főigazgató megnyugtatta a tanácsko-

zás résztvevőit, hogy nyugdíjrendszer volt, van és lesz, hiszen annak a „tiszteld apádat és anyádat” parancsolat az alapja, és amíg az létezik, addig a nyugdíjrendszer is. Mint elmondta, a nyugdíjrendszer lényege, ha tetszik, nem más, mint hogy a nagycsaládok rendszerét társadalmi szinten szervezze újjá.

Szám Katalin újságíró, a Képmás családmagazin főszerkesztője felhívta a figyelmet arra a problémára, amely a média által sugárzott, bemutatott kép és a valóság között húzódik, amelyet még súlyosabbá tesz a mai generáció médiahasználat. Példaként említette, hogy a mai kislányok az óvodában már nem papás-mamást játszanak, mint hajdan anyáik, hanem megasztározt, énekest, színésznőt. A minták átalakulnak – a babázásból pusztán a Barbi baba öltöztetése maradt meg, nem az anyaság örök mintáit tanulják tovább. Ezt a generációt veszni hagyjuk, ha nem tudjuk őket bevonni a médián keresztül egy egészséges kommunikációba, ha nem tudjuk nekik átadni a családbarát mintákat.

Pál Ferenc katolikus pap, mentálhigiénés szakember azon illúziót boncolgatta, oszlatta széjjel, miszerint döntéseinket értelmi alapon hozzuk meg, életünket tudatosan, akaratlagosan irányítjuk, holott lélektani, biológiai kutatások föltárták, hogy döntéseinket mielőtt meghoznánk érzéseink befolyásolják: agyműködésünk, beidegződött struktúrák, tudattalanunk észrevétlenül terelik elhatározásainkat. Ez természetesen nem

azt jelenti, hogy a szabad választás, a szabad akarat meg szűnik meg létezni, sokkal inkább azt, hogy jelentős döntéseinkben, mint például a párválasztásban ezt nem lenne szabad figyelmen kívül hagynunk, hiszen egy életre szóló elköteleződésről, a közös út során felmerülő problémák megoldásáról van szó.

Kardosné Gyurkó Katalin a Nagycsaládok Országos Szövetségének főtitkára elmondta, hogy a család számára olyan emberek közössége, akikkel jól érzi magát, akik megértik azt, ha fáradt, viszont olyan emberek is, akik néha abszolút nem értik meg sem a fáradságot, sem a gondokat. Saját életéből vonta le azt a tanulságot, hogy a család egyszerre minden, dédelgetés, szeretet, konfliktus, olyan közösség, ahonnan el lehet menekülni, és ami a legfontosabb, ahova mindig vissza lehet térni.

A felkért hozzászólók, Csorba Gábor, a Keresztény Értelmiségiek Szövetségének világi elnöke a keresztény családok számának növekedéséről, Túry Krisztina, a Három királyfi és három királylány Mozgalom képviselője az értékek tudatosításának fontosságáról, Lehocz Mónika, az Otthon Segítünk Alapítvány munkatársa az önkéntes segítő munkáról, a minták továbbadásának szükségességéről, dr. Judák Endre, a Magyar Református Presbiteri Szövetségtől a hit- és erkölcsoktatásának elengedhetetlenségéről szóló gondolatait osztotta meg a tanácskozás résztvevőivel.

Oktatni kellene a párkapcsolati ismereteket

FORRÁS: KDNP.HU

Harrach Péter szerint a középiskolai oktatásban már mindenképpen meg kell jelennie a felelős párkapcsolatról és a családi életéről szóló ismereteknek; ezt a készülő köznevelési törvényben is rögzítené.

A KDNP frakcióvezetője elmondta, hogy a családi példa sok esetben már nem tudja betölteni a szerepét, viszont ha a házassági és a gyermekvállalási kedv a mostani szinten áll be, és a válások magas száma is megmarad, akkor a század végére működésképtelenné válik az ország. Megjegyezte: fontos, hogy a gyermekvállalási kedv erősödjön, ez pedig összefügg a házasság intézményével, amely a legtermékenyebb párkapcsolati életforma. Fontos, hogy a felelős párkapcsolatról, a családi életéről szóló ismeretek megjelenjenek a középfokú oktatásban – emelte ki, hozzátéve: a családi példa sok esetben ezt a szerepet már nem tudja betölteni. Harrach Péter az ismeretek megjelenítését a készülő köznevelési törvényben is rögzítené.

Napirend előtt Wekerle Sándorról

FORRÁS: KDNP.HU

Wekerle Sándorról beszélt október 18-án napirend előtti felszólalásában Vejkey Imre, a Kereszténydemokrata Néppárt országgyűlési képviselője, aki elmondta, napjainkban a történelemmel csupán felületesen foglalkozók köréből sajnos nem ritkán elhangzik az a téves vélekedés, miszerint Wekerle Sándor egyházellenes beállítottságú lett volna. A kereszténydemokrata politikus cáfolta ezt, és hangot adott azon véleményének, fontos lenne, hogy az elmúlt időben nemzetünk nagyjairól a köztudatba beégetni szándékolt torzképet, valós képpé formáljuk.

A történelmi igazság bemutatása és megértése érdekében nélkülözhetetlen visszapillantani a dualizmus időszakára. Az egyházpolitikai harcok nem 1892-ben, Wekerle Sándor első miniszterelnökségének kezdetekor jelentkeztek, hanem már elődje, Szapáry Gyula kormányzása alatt került terítékre az állami anyakönyvezés, az izraelita egyház recepciója, továbbá a polgári házasság bevezetése – mondta Vejkey Imre, hozzátéve, hogy napjainkban a történelemmel csupán felületesen foglalkozók köréből, sajnos nem ritkán elhangzik az a téves

vélekedés, miszerint Wekerle Sándor egyházellenes beállítottságú lett volna. A kereszténydemokrata politikus kijelentette: „Fel kell ismernünk, hogy fontos nemzeti érdekünk fűződik múltunk valós feltárásához, mert az ellenkező folyamat történelmi-dicső múltunk szándékos meghamisításához, nemzeti nagyjaink emlékének megsértéséhez vezet.”

Wekerle Sándor és a vallási kérdések ügye viszonyában a történelmi igazság az, hogy Wekerle örökölte az akkor megkerülhetetlen egyházügyi kérdéseket, s megtett mindent annak érdekében, hogy a magyar egyházzal és Ferenc Józseffel megfelelően egyeztesse az egyházi kérdéseket, és így keresse a legmegfelelőbb megoldást. Mindezen tények ismeretében a katolikusellenesség vádjá Wekerle Sándor miniszterelnökkel szemben nyilvánvalóan minden valós alapot nélkülöz – jelentette ki Vejkey Imre, aki elmondta,

Wekerle Sándort mély katolikus erkölcsi meggyőződése vezette pályáján, amit fényesen bizonyít a Wekerle-telep megalkotása is, melyben a keresztény-szociális érzékenysége jelent meg. Élete, tevékenysége, szemléletmódja, emberisége teljes mértékben összhangban állt a katolikus egyház bibliai tanításával.

A magunk útját kell járnunk

FORRÁS: KDNP.HU

A bankok szabályozásának felülvizsgálatáról beszélt Orbán Viktor október 24-én napirend előtt az Országházban. A miniszterelnök a nemzeti ünnep napján tartott brüsszeli EU-csúcsról adott értékelésében elmondta, Európa elemi érdeke, hogy felülvizsgálja a bankok szabályozását. Hozzátette: hogy az emberek pénze biztonságban legyen, a kereskedelmi bankokat el kell választani a befektetési bankoktól, a bankok befektetéseikért a tulajdonosaiknak, részvényeseiknek kell vállalniuk a felelőssé-

get, és egyetlen bank sem hiheti magát pótolhatatlannak.

Magyarországnak jelen kell lennie a nagy európai döntéseknél, ki kell állnia magáért, de éppen 1956 példájából kiindulva tudni kell azt is, hogy „mi senki másra nem számíthatunk, csak magunkra” – mondta Orbán Viktor. A miniszterelnök szerint egyhamar nem várható gyors növekedés az európai gazdaságban, amire Magyarország válasza az, hogy „a magunk útját kell járnunk”, ragaszkodni kell saját megoldásainkhoz, és továbbra sem szabad megijedni a bátor megoldásoktól, nem szabad azzal törődni, mit szólnak ehhez mások.

Jóváhagyta a kormány a köznevelési törvény tervezetét

FORRÁS: KDNP.HU

Október 25-én a kormány jóváhagyta a köznevelési törvény tervezetét. A javaslat a tervek szerint október végén-november elején kerül az Országgyűlés elé. Az új köznevelési törvényről előző héten tárgyalt több szakmai testület. Napirendjére tűzte az Országos Köznevelési Tanács és az Országos Kisebbségi Bizottság. Az oktatási államtitkárság akkori tájékoztatása szerint a közös tanácskozáson az OKNT tagjai közül tizenegyen szavaztak a tervezet mellett, hárman ellene és ketten tartózkodtak. Az OKB tagjai közül egy tartózkodás mel-

lett nyolcan a tervezet mellett tették le voksukat.

Hoffmann Rózsa, oktatásért felelős államtitkár kérte a jelenlévőket, hogy továbbra is segítsék észrevételeikkel a jogszabály megalkotását. A javaslatról ezt megelőzően tárgyalt a Közoktatáspolitikai Tanács. Hoffmann Rózsa akkor újságíróknak azt mondta, hogy a szakmai oldal nagyobb részt pozitívan fogadta az elképzeléseket, ugyanakkor a szakszervezeti oldal generálisan elutasította a javaslatot és annak elhalasztását kérte. A legtöbben a törvény egy-egy részletét érintették a tanácskozáson – számolt be az államtitkár.

Támogatás az autisták gondozását, végző lakóotthonoknak

FORRÁS: KDNP.HU

A napokban köt szerződést az autisták gondozását, foglalkoztatását végző lakóotthonokkal a Nemzeti Erőforrás Minisztérium (Nefmi). A pályázati pénz összege 2011-re több mint 12 millió forint. A szociális államtitkárság október 30-án kiadott közleményében azt írta, kiemelt céljának tekinti, hogy az autisták és hozzátartozóik megkapják az életvitelükhöz szükséges segítséget. Közölték azt is: a Nefmi tervei szerint a 2012-es költségvetésben az autisták bentlakásos intézményeinek normatíváját 100 ezer forinttal emelik, ezen kívül a költségvetésben a tárca külön elkülönített 100 millió forintot, hogy akár a nappali gondozó, akár pedig a bentlakásos intézményeket támogassa. A minisztérium az Új Széchenyi-terv ke-

retében olyan uniós pályázati támogatásokat is tervez csaknem egymilliárd forint értékben, amelyek célja egyebek között az infrastrukturális feltételek javítása az autisták foglalkoztatását és rehabilitációját biztosító szervezeteknél. Mint írták, a cél az, hogy javuljon a képzések és a foglalkoztatások minősége, megújulhasson a képzés szerkezete, hatékonyabbá téve az ellátottak társadalmi és munkaerő-piaci integrációját, foglalkoztatásának lehetőségeit. Fontos cél az autisták gondozását, foglalkoztatását végző majorságok (lakóotthonok) eszközbeszerzésének támogatása is. A majorságokon belül olyan beruházásokat akarnak megvalósítani, melyek lehetővé teszik a foglalkoztatás minőségének javítását, hozzájárulnak a biztonságos működtetéshez és a hosszú távú fenntarthatósághoz.

Az elmúlt egy év a haza védelmében

A honvédelmi tárca elmúlt egy évről tartott előadást a képviselők házában szeptember 20-án a Kereszténydemokrata Néppárt Országos Honvédelmi és Nemzetbiztonsági Szakbizottság tagjainak Simicskó István, a Honvédelmi Minisztérium parlamenti államtitkára, a KDNP alelnöke.

KÉP ÉS SZÖVEG: VASTAGH LÁSZLÓ

A KDNP Országos Honvédelmi és Nemzetbiztonsági Szakbizottsága Pintér Attila elnök, nyugállományú ezredes vezetésével azon munkálkodik, hogy az ezeréves múltra visszatekintő magyar keresztény értékrend megfelelő hangsúlyt kapjon a párt kül- és biztonság-

politikájában, illetve honvédelmi programjában. Ezt megvalósítandó fórum keretében került sor a tájékoztatóra, amelyen a honvédelmi tárca államtitkára előbb utalt az előző kormánytól átvett súlyos örökségre, majd részletesebben szolt első számú feladatként az országvédelmi képesség helyreállításáról. Ennek első lépéseként a minisztériumban az igazgatási feladatokat ellátó főosztályok mellett a NATO-parancsnokságokra jellemző csoportfőnökségi rendszert alakítottak ki, ez biztosítja a katonai vezetés hatékonyságát, és a közigazgatással szemben támasztott követelményeknek is megfelel.

Az elmúlt egy év eredményei között Simicskó István megemlítette az önkéntes tartalékos rendszer kiépítésének megkezdését, az elmúlt két évtized legnagyobb szabású haderő-fejlesztési vállalkozását. Ennek keretében megkezdődött a hadköteles korú lakosság katonai nyilvántartásának aktualizálása és az önkéntes tartalékos rendszer fejlesztése. Mint mondta: jelenleg több mint kétezer önkéntes tartalékos rendelkezik a honvédség. A közeljövőben pedig a fejlesztés részeként veszi kezdetét az önkéntes műveleti tartalékosok felkészítése.

Az államtitkár kitért az új honvédelmi törvény néhány fontosabb változására. Hangsúlyozta: a törvényjavaslat megalkotása alapvetően két pilléren nyugszik, melyből az egyik maga az alaptörvény, a másik pedig egy tágabb és összetettebb viszonyrendszer (biztonsági, társadalmi, gazdasági környezet). Mivel a honvédelem össznemzeti ügy, ennek megfelelően a honvédelmi feladatok végrehajtásában a rendvédelmi szerveknek, a többi állami szervnek, a gazdálkodó szervezeteknek is részt kell venniük. A javaslat meghatározza e szervek honvédelmi feladatait is.

A jövőbe mutató lépések között beszélt a 2011. február 1-jén Budapesten, hallgatói szervezetből megalakult és a Magyar Honvédség önálló alegységévé vált MH Ludovika Zászlóalj felállításáról is. A Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem korábbi tisztjelölt-hallgatói, ezáltal új jogállást kaptak, honvédtiszt-jelöltékké váltak és a Magyar Honvédség tényleges katonai állományába kerültek. Említést tett arról is, hogy a hazai légtérbiztonságot elősegítő harmadik 3D radar állomás felépítése elől elgördítették a legfőbb akadályt, miután szakmai, társadalmi és környezetvédelmi szempontok alapján kiválasztották annak új helyszínét Medinán.

A Honvédkórház–Állami Egészségügyi Központ (ÁEK) a stratégiai kórházak egyike, ahol lehetővé válik a honvédelmi egészségügyi biztosítással szemben támasztott követelmények teljesítése, a szükséges szakállomány folyamatos rendelkezésre állása, illetve a katonailag fontos szakterületeken tevékenykedő szakemberképzés gyakorlati helyének biztosítása.

A parlamenti államtitkár emlékeztetett arra is, hogy hatvanhat év után ismét a Magyar Honvédség vigyázza a Szent Koronát, miután – a Szent Korona Testület döntése alapján – május 30-án a katonák ünnepélyes keretek között átvették az ereklye őrzését a Köztársasági Őrezredtől az Országház Kupolacsarnokában.

A parlamenti államtitkár előadását követően válaszolt a szakértők által feltett kérdésekre is, melyek során megfogalmazódott, hogy a honvédelmi és nemzetbiztonsági szakbizottság tagjai – igény esetén – szívesen tartanak tájékoztatót a honvédelemmel összefüggő kérdésekről, vagy vesznek részt fórumokon a KDNP helyi szervezeteinél.

Egyelőre nem a szerb uniós tagságra

Amíg a nemrég elfogadott szerb kárpótlási törvény hatályban van, nemcsak Szerbia uniós tagságát, hanem a tagjelölti státuszát sem támogatjuk – mondta a Magyar Hírlapnak adott interjújában Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, a Kereszténydemokrata Néppárt elnöke. Ezt azzal indokolta, hogy Szerbia kizárja a kárpótlásból a délvidéki magyarságot azzal, hogy kollektíven háborús bűnösnek nyilvánította az egész közösséget. A politikus arról is beszélt, hogy a határon túli magyarok is szavazhatnak a következő országgyűlési választáson.

FORRÁS: MAGYAR HÍRLAP – STEFKA ISTVÁN, PINDROCH TAMÁS

– Miért veszélyes, hogy Szerbia kizárta a vajdasági magyarságot a kárpótlásból?

A szerb kormány ígéretei ellenére olyan jogszabályt fogadott el az ottani parlament, amely lényegében kollektíven háborús bűnösnek minősíti az egész vajdasági magyarságot, és jogfosztja őket a kárpótlás tekintetében. Ez teljes mértékben ellentétes az egyetemes emberi jogokkal, az Európai Unió alapeszméivel és a magyar nemzeti érdekekkel. Azzal egyetértünk, hogy ha a független bíróságok által valakiről megállapított háborús bűncselekmények miatt az adott személyt kizárnák a kárpótlásból. De az lehetetlen dolog, hogy egy egész közösséget a karon ülő csecsemőtől az aggastyánig pusztán származása miatt fosztják meg jogaitól.

– Hogyan tudják ezt megtenni, hiszen a második világháború befejezése óta hatvanhat év telt el.

A délvidéki magyarságot „megszálló” erőnek minősítik, így őket és utódaikat egyetemlegesen kizárják a kárpótlás köréből. Az egész ügynek etnikai jellege is van, hiszen a világháborúban a náccal együttműködő szerb csoportokat nem zárták ki. Az akkori törvények szerint minden magyar katonakorú férfi, így a délvidékiek is a magyar hadsereg tagjai voltak. Viszont az itt élők többsége semmilyen katonai tevékenységet nem végzett. És soha ne felejtjük el azt sem, hogy Szerbiában a második világháború után negyvenezer délvidéki magyart mészároltak le a szerb partizánok. Ezeknek az embereknek az életével és szenvedésével Szerbia a mai napig nem számolt el, nem kért bocsánatot. A magyar em-

lékhelyeket ezzel szemben rendszeresen meggyalázták és összetörték, és a magyarokkal szembeni kisebb-nagyobb atrocitások azóta is folytatódnak.

– Magyarország most a sarkára áll?

A magyar kormány sem a történelmi kérdéseknél, sem az aktuális politikai helyzetben semmiféle kettős mércét nem fogad el. A horvátok például lehetővé tették a kárpótlást azon szerbek számára is, akik Horvátország kilencvenes évekbeli háborús megszállásában részt vettek – amennyiben személyükben nem követtek el háborús bűntényt. Nekik tehát járhat kárpótlás. A teljesen ártatlan magyarokat és utódaikat viszont kizárja a szerb törvény. Ez a lépés tehát rendkívül negatív hatással lenne az amúgy is megélhetési gondokkal küzdő délvidéki magyarokra. Egyáltalán nem mindegy, hogy a magyarság tulajdonjogi viszonyai hogyan alakulnak. A jogfosztással a magyarokat még inkább elüldöznék lakóhelyükről. A szerbek így a gazdasági pozíciókból is növelni tudnák számárujukat a Délvidéken.

– Ha Szerbia a kollektív bűnösség „fegyverét” alkalmazza, Magyarország megvétozza a csatlakozását?

Az unió bővítéséhez tagállami konszenzusra van szükség. Mi addig, amíg ez a törvény hatályban van, nemcsak az uniós tagságukat, hanem a tagjelölti státuszukat sem támogatjuk. Egyszerűen azért, mert azt az országot, amely megsérti az egyetemes emberi jogokat, az Európai Unió alapvető ethoszát és a nemzeti érdekeinket, azt nem támogatjuk. Magyarország egyébként Szerbia uniós tagságában érdekelt lenne, és kevés olyan ország van, amely eddig annyi mindent tett volna déli szomszédunk integrációjáért, mint mi. De ezeket

a szempontokat felülírja a kollektív jogfosztás, amit semmiképp nem tudunk, és nem akarunk elfogadni. Pásztor István, a VMSZ vezetője és a Magyar Nemzeti Tanács is világossá tette, hogy ez az ottani magyarság számára életbe vágó kérdés. És Magyarország mögöttük áll.

– Nemcsak a vajdasági magyarok, hanem a németek is a kollektív bűnösség hatálya alá kerültek a szerb restitúciós törvénnyel. Németországnak mi az álláspontja ebben az ügyben?

Sajnos az eddigi berlini álláspont az, hogy teoretikusan igazunk van, de ők a saját szerbiai kisebbségük szempontjait úgy tűnik, nem kívánják képviselni.

– Ha már a németek meglepő álláspontjánál tartunk, a Csehországban és Szlovákiában máig érvényben lévő Benes-dekrétumok ellenére 2004-ben miért változott ez a két ország uniós taggá?

Magyarország nem tudta e két országgal szemben érvényesíteni jogos szempontjait, hiszen 2004-ben velük közösen léptünk be az Európai Unióba. A Benes-dekrétumok kollektív jogfosztást mondanak ki a magyarok és a németek tekintetében a két államban. Egyedül Németország akadályozhatta volna meg Csehország és Szlovákia csatlakozását, de Berlin elfelejtette megkérdezni a több millió, személyükben ártatlan németet és utódaikat, akiket a második világháború után a Szudéta-vidékről és Felvidékről üldözött el, gyilkolt le, rabolt ki Csehszlovákia. Bajorország megpróbált fellépni a Benes-dekrétumok ellen, de Berlin megakadályozta ezt a kísérletet.

– Mi a különbség az új szerb törvény és a Benes-dekrétumok között?

Mindkettő botrány, és vérlázító. A Benes-dekrétumok ugyanakkor már egy „de facto” végrehajtott jogfosztás, amit a csehek és a szlovákok azért tartanak meg a saját joganyagukban, hogy a kifosztott felvidéki magyarok és a szudétanémetek ne indíthassanak kárpótlási pereket. Ezek a dekrétumok történelmi hordaléknak tekinthetők, szemben a napokban hozott szerbiai törvénnyel.

– Ön a Fidesz–KDNP-n belül melyik álláspontot képviseli: azt, hogy legyenek határon túli választókerületek, vagy elég, ha a listára szavazhatnak a magyar állampolgárok az egész világon?

Az állampolgárság és a szavazati jog egymástól elválaszthatatlan. Az új parlament kétszáz fős lesz, százzal egyéni és kilencvennégy listás hellyel. Egy egyéni választókerületben, például Győrben az szavazhat, akinek van győri lakcímkártyája. Ott tehát nem voksolhat egy pécsi és egy szegedi sem, ahogy egy dunaszerdahelyi vagy kolozsvári sem. Csak az szavazhat egyéni képviselőjelöltre, akinek az adott körzetben kiállított lakcímkártyája van. Viszont listára minden magyar állampolgár voksolhat, bárhol is él. Ha a határon túli országokat – például román mintára – egyéni választókerületekre osztanánk, a magyar választásokat szinte lehetetlen lenne rendben lebonyolítani, hiszen ezek közül a területek közül több országban a magyar kettős állampolgárságot sem ismerik el. Ráadásul ott kellene jelölteket állítani, akiknek persze kampányolni kellene, és ezzel a helyi konfliktusokat mintegy importáltuk volna a magyar parlamentbe. Mindez nem lenne sem reális, sem szerencsés.

– A listás szavazás miért jobb megoldás?

Mert ezzel érhetjük el azt, hogy az egyetemes magyarság politikai közösségét megélhesse. Hiszen lehetővé tettük az alkotmányban, hogy a határon túliak nemcsak választók, hanem választhatók is legyenek. Így senki sem akadályozza meg a magyarországi pártokat, hogy emblemikus határon túli magyaroknak biztosítsanak helyet a listájukon, és ezen keresztül az Országgyűlésben. A határon túliak – véleményem szerint – levélben szavazhatnak majd, vagy személyesen a konzulátusokon.

– Összességében mennyi határon túli magyar voksra számít 2014-ben?

Keményen dolgozom munkatársaimmal azon, hogy meglegyen az ötszáz ezer új magyar állampolgár és az ennek megfelelő számú szavazópolgár.

Elindult a nemzeti regiszter

– Folytatás a 1. oldalról –

Valamennyi határon túli magyar szervezet bemutatkozhat továbbá, és egy eseménynaptárba feltöltheti rendezvényeit.

Az oldalon keresztül ugyanakkor nem csak üzenetet küldenek, ez egy oda-vissza kapcsolattartási eszközként működik majd, így ha valaki ír, annak mindenképpen válaszolnak. Mint mondta, a magyar szervezetek mindegyike vállalta azt is, hogy tagjaikhoz eljuttatják a regisztert. Reményének adott hangot, hogy néhány

héten belül az emigráció magyarsága értesül a regiszterről.

A kormányfő helyettese hangsúlyozta: a regisztert – amelyhez facebook oldal is kapcsolódik – egyetlen pluszfillér nélkül fejlesztették ki.

Hozzátette: a személyes adatok védelméről szóló jogszabályokkal teljesen összhangban van a honlap, és a közigazgatási tárca kötelezettséget vállal arra, hogy ezeket az adatokat a jogszabályoknak megfelelően kezelik. Az adatok megadása önkéntes, és azokat harmadik fél számára semmilyen módon nem teszik hozzáférhetővé.

Elhunyt Michail Staikos metropolita

Életének 65. évében, 2011. október 18-án Bécsben elhunyt Michail Staikos, Ausztria metropolitája, Magyarország és Közép-Európa exarchája – adta hírül a Magyarországi Orthodox Exarchátus nevében Kalota József érseki vikárius. Mihail Staikos ausztriai metropolita és magyarországi exarcha 1946. november 22-én született Athénban. Gimnáziumi tanulmányai után bécsi rokonaihoz költözött, ahol 1965-ben az ausztriai ortodox egyházmegye titkára lett. Tanulmányait 1979 októberétől 1983 júniusáig a Thesszaloniki Egyetem teológiai karán folytatta, a Bécsi Egyetemen pedig bölcsészetet, filozófiát és egyházzogot tanult. Chrisostomos bécsi metropolita 1977. november 21-én diakónussá, a következő napon pedig pappá szentelte. A Konstantinápolyi Egyetemes Patriarchátus (görög ortodox egyház) Szent Szinódusa Christopolis püspökévé választotta 1985. november 5-én, az ausztriai egyházmegye, il-

letve exarchátusai segédpüspökeként szolgált. Chrisostomos metropolitát nyugállományba vonulása után, 1991. november 5-én egyhangúlag Ausztria metropolitájává, Magyarország és Közép-Európa exarchájává választották. E minőségében kezdte el az ausztriai egyházközségek és a magyarországi exarchátus újjászervezését. Michail Staikost október 25-én Bécsben helyezték végső nyugalomra.

Emlékezés Michail Staikos metropolitára

Michail Staikos metropolita életművének méltatását nem kezdhetnénk illőbb módon, mint a magyarországi görögység egyháztörténeti szerepének felidézésével. Hazánk történetében a görög nemzetiség számarányát messze meghaladó jelentőséggel járult hozzá országunk sorsának alakulásához. Hagyományait, lelki, szellemi és épített kulturális örökségüket napjainkban is tisztelettel őrizzük.

Kevésbé ismert az a történelmi tény, hogy Hierotheosz-nak, Turkia metropolitájának köszönhető, hogy a magyar törzsek egy része felvette a kereszténységet. Gyulát bizánci rítus szerint keresztelték meg, ahogyan leányát, Saroltát, István király édesanyját is. Nyilvánvalóan ez is szerepet játszott abban, hogy az államalapító a veszprémvölgyi apácamonostort görög szertartású szerzetesnőkre bízta. Hierotheosz, a térítő püspök az athoszi kolostor jegyzékében a 75. a sorban szerepel Turkia metropolitája címen, megelőzve többek közt a kijevi metropolitát. Késői utóda, Michail, bécsi székhelyű metropolita Istentől ihletetten, méltón és eredményesen járt el, amikor kezdeményezte a térítő püspök szentté avatását. Az I. Bartholomaiosz egyetemes pátriárka vezette Szent Szinódus az első magyar főpásport szentnek nyilvánította 2000-ben, ugyanakkor, amikor államiságunk millenniumán Szent István királyunkat – az 1054-es egyházszakadás óta elsőként – a keleti egyház szentjei közé emelte. Michail metropolita ezen történelmi kezdeményezésével Magyarország újabb öltést tett, hogy összevarrja Krisztus elszakított köpenyét.

A görögység Magyarország egész történelmében jelen volt. Számarányuk nem volt túl magas, de források utalnak arra, hogy ennek ellenére egy-egy nagyvárosban jelentős kolóniájuk alakult ki. A korabeli iratok szerint Pesten a görög keleti görög és makedón-vlah egyházközséget 1802-ben alapították.

A görög örökség mai életétől ezek a lelki szálak elszakíthatatlanok. Michail metropolita Magyarországhoz fűződő különleges viszonyának lényegét tiszteletreméltó lelkipásztori és egyházkormányzati szerepe adta.

Hazánkban való tevékenységéből különösen kiemelkedett autentikus spiritualitása. Valódi apostoludóként tekintett magyarországi nyájára. Egyházkormányzati és lelkipásztori munkájában – Krisztus hú követőjeként – nem volt személyválogató, küldetéssel fordult azok felé is, akikkel egyébként nem vallott azonos nézetet. Minden cselekedetében, rendelkezésében erős igazságérzete vezérelte az evangéliumi parancs szerint: „az igazság szabadabbá tesz”.

Michail Staikos metropolita látásmódja bölcsen előretekintő, kiemelkedő történelmi tudása lenyűgöző volt. Találkozásink alkalmával rácsodálkoztam, milyen nagy szenvedéllyel igyekezett megismerni a magyar ortodoxia történetét, az egyes kérdésekben új szempontokat vetett

fel, egész gondolkodását áthatotta a történelmi összefüggések tisztázása.

Szívesen idézte több alkalommal Sina György bankár történetét, aki Széchenyi István történelemformáló terveit pénzügyileg előkészítette és kivitelezte. A híres pénzember volt az, aki a magyarországi görögség megmaradását elősegítette a XVIII–XIX. század fordulóján, többek között a Petőfi téri templom építésének bőkezű támogatásával.

Michail metropolita nyitottságára és tájékozottságára jellemzően otthonosan mozgott a legújabb kori történelemben is. Szíven viselte a honfitársai lakta Beloianisz polgárainak sorsát, a görög polgárháborúból Magyarországra menekülők és leszármazottaik számára elősegítve a lelki azonosulást.

Nemcsak kiemelkedő tudása és műveltsége keltett csodálatot, de az a szemléletmód is, amellyel több kultúrát volt képes integrálni. Konstantinápolyi főpapként – görög létére – bécsi székhellyel vezette a magyarországi ortodox egyházat – ez az igazi európaiság: a különböző kultúrákból mindig meglátni azt, ami emberi és azt, ami Isten Országát szolgálja. Történelmi pillanat volt, amikor a millennium évében átvehette a Magyar Köztársaság egyik legnagyobb elismerését, a Középkereszt a csillaggal kitüntetését. Balog Zoltánnal több alkalommal lehettünk vendégei Konstantinápolyban, 2000-ben közösen ünnepelhettük Krisztus feltámadását. Szimbólikus volt, hogy a megváltás nagy millenniumának évében húsvét ünnepe egybeesett a kereszténység keleti és nyugati részén. Nagy örömünkre és lelki épülésünkre szolgált, amikor két patriarchai látogatás szervezésével tisztelt meg bennünket.

A metropolita lélekben nagyon közel állt a magyar nemzethez. Büszkeség és meghatottság sugárzott arcáról, amikor az elmúlt héten letette a magyar állampolgári esküt. Történelmi pillanat volt ez számára, ugyanakkor bennünket is nagy megtiszteltetés ért, hogy együvé tartozásunkat megpecsételhettük. Michail. Nomen est omen. Szent Mihály arkangyal védelmez minket a küzdelemben. Michail metropolita a megtépzott, a történelem viharában megfogvatkozott magyarországi görög közösséget védte, mindig a Jó Pásztor példája szerint, gondoskodván a rábizottokról: görögökről, magyarokról, minden hozzá fordulóról, nemzetiségétől függetlenül.

Ma ezért csatlakozunk az érte imádkozók sorához mi, magyarok is, akik találkozunk, ünnepeltünk, dolgoztunk Michail metropolitával, mert ilyen módon is szeretnénk kifejezni hálánkat. Mindenekfelett azonban közös Urunk, Jézus Krisztus irgalmába ajánljuk lelkét

*Semjén Zsolt
miniszterelnök-helyettes, a KDNP elnöke*

Minden erőnkre szükség van a nemzet újjáépítéséhez

FORRÁS: KDNP.HU

Minden erőnkre szükség van a nemzet újjáépítéséhez, amely az egyének, a kormányzat, az egyházak és a civil közösségek együttes feladata – mondta Szászfalvi László egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkár, kereszténydemokrata politikus a Vértanúink, hitvallóink című ökümenikus konferencián, a Keresztény Demokrata Fórum, a jezsuita rend magyarországi rendtartománya és a Magyarországi Mindszenty Alapítvány rendezvényén.

Az államtitkár arra hívta fel a figyelmet, hogy a hitvallók és vértanúk „hősies helytállására” fel kell tekinteni, munkásságukból erőt kell meríteni. A múltba tekintés azonban ne csupán emlékezés legyen, hanem „kifejezetten stratégiaszerű, programszerű átadása” mindazon tudásnak és tapasztalatnak, amely megvan a következő nemzedékek számára – hangsúlyozta, Szászfalvi László, aki hozzátette: ezért indították útjára a Mindszenty, a Bethlen és az Ordass–Ravasz közéleti kollégiumokat.

Tökés László, az Európai Parlament alelnöke elmondta: az egyházi vértanúk „felmagasztosulnak, áldottak és boldogok”. Az idők folyamán felhalmozott történelmi és erkölcsi tőkének nevezte a hitvallók és vértanúk bizonyágtételét.

Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke kiemelte: jelenleg az a legnagyobb feladat, hogy a közéletben és az oktatásban is helyükre kerüljenek az értékek. Utalt a Lakitelken épített Szent István-kápolnára, amely előtt kilenc vértanú és hitvalló szobra áll, de a szoborsorozatot véleménye szerint nem lehet befejezni, mert az egyháznak olyan sok mártírja van.

Az eseményen előadást tartott mások mellett Kiss-Rigó László szeged-csanádi megyés püspök, Orosz Atanáz, a Miskolci Görög Katolikus Exarchátus püspöke és Gáncs Péter, a Magyarországi Evangélikus Egyház püspöke.

Európai emlékezések az 56-os forradalomra

FORRÁS: KDNP.HU

A szabadságvágy nem csupán Magyarországon, hanem minden közép-európai népből – 1953-ban Berlinben a németekből, 1956-ban a magyarok mellett a lengyelekből, 1968-ban pedig a csehekből – felszínre tört – mondta Rétvári Bence, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium államtitkára október 21-én a belga fővárosban az 1956-os

forradalom és szabadságharc 55. évfordulója alkalmából rendezett megemlékező ünnepségen.

Az Európai Parlament (EP) magyar néppárti képviselőcsoportja, valamint a Magyar Hullám nevű brüsszeli közéleti és kulturális társaság Sebestyén Márta koncertjével egybekötött ünnepségén köszöntőt mondott Gyürk András EP-képviselő, a magyar néppárti delegáció vezetője. Brüsszelben a Belga Királysághoz és

a Luxemburgi Nagyhercegséghez akkreditált magyar nagykövetség, valamint a magyar EU- és a magyar NATO-képviselőt közös szervezésben október 22-én adott ünnepi fogadást.

Október 24-én este a brüsszeli magyar nagykövetség kulturális szolgálataként működő Balassi Intézetben – Dér Denisa előadásában – bemutatták Visky András több nyelvre lefordított, Júlia című monodrámáját. A brüsszeli bemutatót a

párizsi Balassi Intézettel közösen szervezték.

A hollandiai magyarság október 23-án Rotterdamban emlékezett a forradalom és szabadságharc évfordulójára. Az ötvenként megrendezett ünnepségen kitűzték a hágai királyi levéltárban őrzött magyar forradalmi zászlót, amelyet 1956 novemberében Hollandiába érkezett magyar menekültek nyújtottak át a királynőnek.

Az emlékezésből meríthetünk erőt

– Folytatás a 1. oldalról –

„Az emlékezés fontosságának üzenetét a fiatalokhoz is el kell juttatni” – hangsúlyozta Latorcai János, ugyanakkor megjegyezte, hogy ez sokszor nehézséget okoz, mert az iskolai oktatás sokszor nem fordít kellő hangsúlyt 1956 értékeinek megtanítására, a forradalom és szabadságharc értékeinek átadására.

A kopjafa megkönnyíti az emlékezést – folytatta az alelnök –, viszont nem helyettesítheti a személyes élmények felidézését és átadását az utókornak.

Vélekedése szerint a fiatalabb és az idősebb generációk közötti párbeszéd nemcsak 1956-ot teszi személyesebbé és hozza közelebb, hanem elősegíti a társadalmi szolidaritást is.

Az Országgyűlés alelnöke ugyanakkor hitet tett a társadalmi összefogás mellett, mivel a forradalom idején a város és vidék együtt mozgott, „vállvetve, büszkén tekintettek a jövőbe, ha szemben kartácstűzek, vagy golyók záporoztak is feljűk.” Ők a hazánkért tették, hazánkért vállalták az áldozatot, hogy nekünk jobb és biztonságosabb jövőnk legyen – emelte ki beszédében az Országgyűlés kereszténydemokrata alelnöke, hozzátéve, hogy a tuzséri emlékmű jelzi: a hősokeket nem hagyják feledésbe merülni.

A forradalmárok emlékére emelt, az egyházközösség kezdeményezésére létrehozott kopjafa mindig emlékeztetni fogja az utókort a szabadságért vívott küzdelemre és azokra az emberekre, „akik akkor a megpróbáltatást, a bizonytalant és a mártíromságot vállalták azért, hogy mi, utódok egy szabadabb világban élhessünk” – mondta az ünnepségen Latorcai János.

1956 a tiszta emberek tiszta forradalma és szabadságharca volt

FORRÁS: KDNP.HU

Ha nem is fegyverrel, de a szabadságunkért küzdünk ma is, és ez a küzdelem ugyanúgy csak a közösségek összefogása révén vezethet eredményre, mint 1956-ban – mondta Harrach Péter, a KDNP frakcióvezetője az 1956-os forradalom emléknapján, a Pest megyei Erdőkertesben. A kereszténydemokrata politikus szerint 56 a tiszta emberek tiszta forradalma és szabadságharca volt. A küzdelem nem a hatalom megszerzéséért, vagy a pénzért, hanem a félelem világából való kitérésért folyt.

Sokszor meg kellett már küzdenünk a szabadságunkért – mondta Harrach Péter, aki a történelem ismert személyiségeit hozta fel példaként arra, miként vezethet sikerre a szabadság utáni vágy, és milyen erőt adhat a felszabadulás élménye. Bár nem fegyverrel, de ma is egyfajta szabadságharcot folyta-

tunk – fogalmazott a politikus. Mint mondta: a pénzvilág képviselői adósságba verték az országot, és ez ellen ugyanúgy fel kell lépünk, mint a hagyományos értékeket, normákat és közösségeket gyengítő eszmék ellen. Mint kifejtette, ilyenkor mindig érdemes 56 hőseire gondolnunk, hisz mi is csak akkor jutunk előbbre, ha az egyéni célok helyett a közösség érdekeit tartjuk szem előtt.

A KDNP frakcióvezetője örömet fejezte ki amiatt, hogy a községben épp ezen az ünnepen avathatták fel a Szent István parkot. Nagy küzdelemre és széles körű összefogásra volt szükség e beruházás megvalósításához, de épp az ilyen és ehhez hasonló erőfeszítések segíthetik hozzá a közösségeket, az országot a talpra álláshoz. Az emberek ereje és a bennük élő remény lehet a záloga annak, hogy megvalósítsuk mindazt, ami még előttünk áll – fogalmazott Harrach Péter.

Szabaddá válni másokkal együtt lehetséges

FORRÁS: KDNP.HU

Az 1956-os forradalmárok, a névtelen tömegek és a neves személyiségek a kivívott szabadságban ébredtek rá, hogy nincs egyéni, privát szabadság, csak közös, mindenkit megillető, egybefogó szabadság van. Mert szabaddá válni csakis másokkal együtt, „a szabadság olthatatlan vágyában élve lehetséges” – hangsúlyozta Hoffmann Rózsa október 23-án Veszprémben, a Petőfi Színházat megtöltő ünnepelő közönség előtt.

Az államtitkár szavai szerint: a magyar nép 1956-ban az erkölcsi érték parancsára kísérelte meg „kitaposni magának” a szabadságot, és ezzel a magyarság tekintélyét a lehető legmagasabbra emelte a világban. Tudták, hogy a „kommunizmus kényszerrendjéből soha nem fakadhat ki a szabadság várája”. 56-os forradalmáraink az életnek Isten rendelése szerinti méltóságát válsztották, és ebben a tekintetben „Krisztus-követők voltak”, még ha erről mit sem tudtak.

Hit kell Magyarországot felépítéséhez

FORRÁS: IKSZ.NET

Talán a történelemben előforduló tragédiák sorának köszönhető, hogy a magyarságnak különösen erős

igazságérzete fejlődött ki. Ennek az igazságérzetnek a legnagyobb mértékű elnyomása 1956-ban történt a kommunista diktatúra és szovjet elnyomás mérhetetlen igazságtalansága ellen – mondta ünnepi beszédében a Széna téren október 22-én Gaal Gergely.

Az IKSZ alelnöke arról beszélt, hogy 1956-ban a magyarok a kommunista rendszernek szerettek volna véget vetni hazánkban, és végre nyugodt, hazugságtól mentes életet élni egy szabad országban. Gaal Gergely szavai szerint „A szabadságharc olyan eseménye volt a magyarság történetének, amely ismét világra szólóan mutatta meg, hogy mire képes a magyar igazságérzet. Mint oly sokszor korábban is, 1956-ban a magyarság nem csak saját jövőjéért, hanem az egész nyugati, keresztény gyökerű civilizáció védelméért is hozott véres áldozatot.”

Kitért arra, hogy ma is megvannak korunk fő problémái és a megoldáshoz vezető útjai. Gazdasági válság, erkölcsi zűllés, demográfiai krízis jellemzi a mindennapokat. Ezeknek a problémáknak a megoldásában példát kell venni 56 hőseiről. Az állhatatos küzdelem, az önértékek háttérbe helyezése, a nemzeti összefogás, a hit a közös erővel történő jobbítás lehetőségében mind olyan tulajdonságok, amelyekre 2011-ben is szükség van Magyarországot felépítéséhez.

„Nekünk, fiatal kereszténydemokratáknak talán különleges szerepünk lehet ebben az építkezésben” – mondta ünnepi beszédében Gaal Gergely, az IKSZ alelnöke.